

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA
EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA ÚČETNICTVÍ

Obec v pozici plátce DPH

Municipality in Position of VAT Payer

Student:	Petra Paťavová
Vedoucí bakalářské práce:	Ing. Kateřina Randová

Ostrava 2014

Zadání bakalářské práce

Student: **Petra Paťavová**
Studijní program: B6208 Ekonomika a management
Studijní obor: 6202R049 Účetnictví a daně
Specializace: 00 Účetnictví a daně
Téma: **Obec v pozici plátce DPH**
Municipality in Position of VAT Payer

Zásady pro vypracování:

1. Úvod
2. Teoretické aspekty DPH
3. Specifika uplatňování DPH u obcí
4. Praktická aplikace DPH u obce Odry
5. Závěr

Seznam použité literatury

Seznam zkratk

Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce

Seznam příloh

Přílohy

Seznam doporučené odborné literatury:

LEDVINKOVÁ, Jana. *DPH v příkladech k 1. 5. 2013*. 10. vyd. Olomouc: ANAG, 2013. 664 s. ISBN 978-80-7263-813-0.

PITNER, Ladislav a Václav BENDA. *Daň z přidané hodnoty s komentářem k 1. 5. 2013*. 8. vyd. Olomouc: ANAG, 2013. 592 s. ISBN 978-80-7263-812-3.

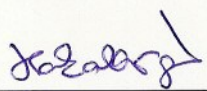
ŠIROKÝ, Jan. *Daně v Evropské unii*. 5. vyd. Praha: Linde, 2012. 400 s. ISBN 978-80-7201-881-9.

Formální náležitosti a rozsah bakalářské práce stanoví pokyny pro vypracování zveřejněné na webových stránkách fakulty.

Vedoucí bakalářské práce: **Ing. Kateřina Randová**

Datum zadání: 22.11.2013

Datum odevzdání: 09.05.2014

Ing. Jana Hakalová, Ph.D.
vedoucí katedry

prof. Dr. Ing. Dana Dluhošová
děkanka fakulty

„Prohlašuji, že jsem celou práci včetně všech příloh vypracovala samostatně. Přílohy č. 1, 2, a 3 dané mi k dispozici jsem samostatně doplnila.“

V Ostravě dne 9. 5. 2014

Petra Paťavová
.....
Petra Paťavová

Obsah

1 Úvod	5
2 Teoretické aspekty DPH	7
2.1 Právní předpisy DPH	8
2.2 Předmět DPH	8
2.3 Osvobozená plnění	9
2.3.1 Osvobozená plnění bez nároku na odpočet	9
2.3.2 Osvobozená plnění s nárokem na odpočet daně	10
2.4 Základní pojmy DPH	11
2.5 Sazby daně z přidané hodnoty	13
2.6 Daňové doklady	14
2.6.1 Náležitosti daňových dokladů	14
2.6.2 Druhy daňových dokladů	15
2.6.3 Zajištění obsahu a čitelnosti dokladů	17
2.6.4 Archivace daňových dokladů	17
3 Specifika uplatňování DPH u obcí	19
3.1 Definice obce	19
3.2 Formy podnikání obce	21
3.3 Ekonomická činnost obce	22
3.4 Veřejnosprávní činnost obce	22
3.5 Registrace k DPH	23
3.5.1 Povinný registrační údaj	24
3.6 Registrace obce z důvodu překročení obrátu	24
3.7 Ostatní zákonné důvody registrace obce	25
3.8 Dobrovolná registrace obce	27
3.9 Zákaz registrace	27
3.10 Zrušení registrace	27
3.10.1 Zrušení registrace plátce daně	28
3.10.2 Zrušení registrace identifikované osoby	29
3.11 Plnění, která nejsou předmětem daně u obcí	29
3.11.1 Výkon veřejné správy	30
3.11.2 Ostatní plnění, která nejsou předmětem daně	32
3.12 Nárok na odpočet daně	33
3.13 Režim přenesení daňové povinnosti	38
3.14 Veřejná diskuze Evropské komise	39
4 Praktická aplikace DPH u obce Odry	41
4.1 Představení města Odry	41
4.2 Město Odry jako plátce DPH	42
4.3 Ekonomická činnost města	42
4.4 Vlastní daňové povinnosti města Odry za rok 2013	43
4.5 Vlastní návrh pro obec	46
4.5.1 Stanovení poměrného koeficientu	46
4.5.2 Stanovení koeficientu pro krácená plnění	48
5 Závěr	51

Seznam použité literatury	52
--	-----------

Seznam zkratek	55
-----------------------------	-----------

Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce

Seznam příloh

Přílohy

1 Úvod

Daně obecně tvoří hlavní příjmovou položku do státního rozpočtu. Daně jsou placené pravidelně v určitých intervalech nebo při určitých situacích. Vyznačují se neúčelovostí, takže plátce daně nemůže ovlivnit, na co budou vybrané daně v budoucnu použity, neekvivalentností, to znamená, že neexistuje nárok na adekvátní plnění. Dále jsou daně platbami povinnými, nedobrovolnými a vynutitelnými. Česká daňová soustava rozlišuje daně na přímé a nepřímé. Do 31. prosince 2013 mezi daně přímé patřila daň z příjmů fyzických a právnických osob, daně majetkové, mezi které se řadila daň z nemovitosti, z převodu nemovitosti, daň silniční, daň darovací a daň dědická. V návaznosti na nový občanský zákoník od 1. ledna 2014 začal platit celý změnový balíček daňových zákonů. Úprava daně darovací a dědické se přesunula do zákona o daních z příjmů, jako bezúplatný příjem viz § 4a zákona o daních z příjmů, který rovněž prošel v souvislosti s rekodifikací rozsáhlou novelou. Daň z převodu nemovitostí je teď upravena zcela novým právním předpisem, zákonem o dani z nabytí nemovitých věcí. Druhou hlavní skupinu tvoří daně nepřímé a to spotřební daně, daň z přidané hodnoty, energetické daně. Nepřímou daň platí jiná osoba (plátce) než ta, která je podrobena dani a na kterou účinky daně dopadají (poplatník).

Daň z přidané hodnoty tvoří nejvýznamnější položku daňových příjmů do rozpočtu ČR. Všichni obyvatelé tuto daň platí při nákupu zboží a služeb, proto se někdy nazývá jako „*univerzální daň*“. Problematika daně z přidané hodnoty (dále jen DPH) je velmi rozsáhlá. Cílem bakalářské práce je charakterizovat teoretické aspekty DPH, vymezit specifika uplatňování DPH u obcí, prakticky aplikovat DPH u vybraného města Odry a navrhnout této obci postup při aplikaci poměrného a kráceného koeficientu pro uplatňování nároku na odpočet daně. V bakalářské práci jsou použity metody analýzy, syntézy, deskripce, komparace a ve 4. kapitole je využita aplikace v podmínkách města Odry.

Druhá kapitola této bakalářské práce se zabývá základními právními předpisy DPH, dále jsou zde charakterizovány základní pojmy potřebné k aplikaci DPH. Věnuje se obecnému vymezení předmětu daně, dále je uvedeno definování osvobozených plnění. Významným bodem jsou sazby DPH, kde jsou především vymezeny jejich hodnoty i jakých nabývaly hodnot od vzniku samostatné České republiky v roce 1993. Podrobněji je kapitola věnována daňovým dokladům a to z hlediska jejich důležitých náležitostí, vyjmenováním a deskripcí jednotlivých druhů dokladů. Rozvádí zajištění obsahu a čitelnosti dokladů a jejich archivace.

Třetí kapitola práce je zaměřena na specifika uplatňování DPH u obcí. Posuzuje zde ekonomické činnosti z pohledu DPH a veřejnoprávní činnosti, jejichž příjmy nejsou

předmětem daně. Dále se zabývá registračními povinnostmi obce, jak zákonnými podmínkami, tak i dobrovolnými. V této kapitole je popsán zákaz a zrušení registrace. Důležitou podkapitolou je také vymezení konkrétních plnění, která nejsou předmětem daně u obcí. K závěru kapitoly je vysvětlen nárok na odpočet daně a režim přenesení daňové povinnosti. Konec kapitoly je věnován veřejné diskuzi vyhlášené Evropskou komisí k dané problematice.

Čtvrtá kapitola se zaměřuje na praktickou aplikaci DPH u vybrané obce. Počátek kapitoly se zabývá představením obce. Z jakého důvodu jí vznikla registrační povinnost a termín podání přihlášky k registraci DPH. Vymezuje ekonomické činnosti u této konkrétní obce. Jsou zde uvedeny jednotlivé vlastní daňové povinnosti města Oder za rok 2013. Dále jsou v kapitole nastíněny výpočty stanovení poměrného koeficientu a koeficientu pro krácená plnění. Na závěr kapitoly je vypočítán nárok na odpočet daně města při použití obou koeficientů.

2 Teoretické aspekty DPH

Daň z přidané hodnoty tvoří jeden z nejdůležitějších příjmů do státního rozpočtu ČR. DPH má v dnešní době mnoho zastánců, avšak na druhé straně i odpůrců. Mezi pozitivní vlastnosti lze z určitých hledisek označit několik výhod. První je neutralita daně, která nediskriminuje žádné zboží, služby a také ani spotřebitele nebo podnikatele. Daň z přidané hodnoty, lze vnímat, že je pro všechny občany a víceméně všechno zboží, či služby stejná. Každé zboží či služba je zdaněna pouze jednou.

Další výhoda je snadné použití DPH na úrovni mezinárodního obchodu. V současné době je DPH v EU vybírána na základě principu země určení (spotřeby). Daň se vybírá až v členském státě, ve kterém se nachází příjemce plnění. Proto se použije sazba platná pro zemi, kde bylo zboží spotřebováno. Státy zdaňují importované zboží stejně jako domácí a exportované nezdaňují. Dobře nastavený a propracovaný systém DPH je průhledný a neumožňuje daňové úniky. Evidence této daně zaznamenává údaje o uplatňované dani na vstupu a výstupu u konkrétních plátců a zobrazuje vztahy mezi nimi. Tudíž finanční úřad může provádět snadněji kontroly subjektů a jejich údajů. V rámci EU platí nařízení Rady EU č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty. Nařízení stanovuje společná pravidla a postupy pro administrativní spolupráci a výměnu informací mezi příslušnými vnitrostátními orgány s cílem správně vyměřovat DPH a bojovat proti podvodům. Navíc se ČR vstupem do EU zapojila do „jednotného vnitřního trhu“, kde je volný pohyb zboží, služeb, kapitálu a pracovních sil. Proto k přesnější kontrole daňových úniků byla zavedena kontrola uplatňování nároku na osvobození od DPH při dodání zboží do jiného státu EU. Pro tento účel byl vyvinut elektronický systém pro výměnu informací v oblasti DPH „VIES“ (VAT Information Exchange System), který umožňuje správcům daně jednotlivých států EU ověřit, zda prodávající mohl osvobodit zdanitelné plnění, a naopak v zemi určení zkontrolovat, zda kupující zboží řádně přiznal a zdanil. Systém VIES zabezpečuje výměnu informací o pravdivém dodání zboží do jiného členského státu a identifikačních údajů o osobách registrovaných k DPH v rámci EU.

Naopak odpůrci této daně vznášejí protest proti agendě spojené s DPH, kvůli její finanční a administrativní náročnosti. Proto Evropská komise navrhla standardizované přiznání k dani z přidané hodnoty. Všechny podniky jednotlivých států EU by měly předkládat tytéž základní informace ve stejné lhůtě. Cílem by mělo být omezení byrokracie pro podniky, usnadnění dodržování daňových předpisů a zvýšení účinnosti daňových správ.

Dále poukazují, že zvyšování DPH deformuje ceny, jednorázově zvyšuje ceny a krátkodobě zvyšuje i inflaci. Další negativum je, že změna v systému DPH je technicky náročná a nese sebou určité obtíže.

2.1 Právní předpisy DPH

Při vstupu České republiky do Evropské unie v roce 2004 vstoupil v platnost nový zákon o DPH. V průběhu let docházelo k častým novelizacím zákona, a to z důvodu výkladových problémů a i nejednoznačných textů jednotlivých ustanovení zákona v obecné rovině. Úprava daně z přidané hodnoty ve všech zemích EU vychází ze směrnice Rady EU 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ve znění pozdějších předpisů a dalšími směrnicemi, které novelizují tuto směrnici. Jsou zde základní pravidla, která se uplatňují v celé EU. Tyto pravidla jsou závazné pro všechny členské státy, ale národní úpravy DPH se mohou odchýlit, když to směrnice připouští.

S účinností od 1. 1. 2014 dochází k novelizaci zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů zákonem (dále jen zákon o DPH) opatřením Senátu č. 344/2013 Sb., o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně daňových zákonů. Tato novelizace se z velké části týká změny terminologie, jednak zpřesněním pojmů, tak i novými pojmy z nového občanského zákoníku a zákona o obchodních korporacích.

2.2 Předmět DPH

Předmět daně je ustanoven v ZDPH v § 2. Jako předmět daně je vymezeno dodání zboží, poskytnutí služby za úplatu osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti s místem plnění v tuzemsku. Tyto podmínky musí být splněny současně, jakmile alespoň jedna podmínka není splněna, jedná se o plnění, která nejsou předmětem daně, plátcům daně nevzniká povinnost uplatnit daň na výstupu ani přiznat osvobozená plnění. Dále jako předmět daně je pořízení zboží z jiného členského státu za úplatu uskutečněné v tuzemsku osobou povinnou k dani v rámci ekonomické činnosti nebo právnickou osobou nepovinnou k dani. Taktéž pořízení nového dopravního prostředku z jiného členského státu za úplatu osobou nepovinnou k dani a jako poslední je definován předmět daně dovoz zboží s místem plnění v tuzemsku.

Plnění, které se stane předmětem daně a není osvobozeno od daně, je zdanitelné plnění.

a) Dodání zboží

ZDPH považuje za zboží hmotné věci, právo stavby, živé zvíře, lidské tělo a část lidského těla, plyn, elektřinu, teplo a chlad. Jako zboží se nepovažují peníze, prostředky nahrazující peníze (poštovní ceniny, kolky, stravenky) a cenné papíry. Peníze mohou být zbožím pouze v případech jejich prodeje pro sběratelské účely nebo v případě jejich dodání výrobcem České národní bance. Dodáním zbožím se pro účely DPH dle § 13 ZDPH rozumí převod práva nakládat se zbožím jako vlastník. Za dodání se dále považuje podle zákona přenechání zboží vlastníkem k užití na základě smlouvy, pokud je ujednáno, že vlastník užívaného zboží převede vlastnické právo k němu na jeho uživatele. Jedná se o finanční pronájem s následnou koupí (leasing).

b) Poskytnutí služby

Podle § 14 ZDPH jsou služby všechny činnosti, které nejsou dodáním zboží. Zákon tedy službu definuje negativně vůči dodání zboží. Dále je v ZDPH v § 14 uveden výčet, co se považuje za službu:

- pozbytí nehmotné věci,
- přenechání zboží k užití jinému,
- vznik a zánik věcného břemene,
- závázání se k povinnosti zdržet se určitého jednání nebo strpět určitého jednání nebo situaci.

2.3 Osvobozená plnění

Plnění, která jsou předmětem daně, můžeme rozdělit na dvě hlavní skupiny: plnění zdanitelná a plnění osvobozená od daně. ZDPH rozčleňuje osvobozená plnění na: plnění osvobozená **bez nároku** na odpočet a plnění osvobozená **s nárokem** na odpočet.

2.3.1 Osvobozená plnění bez nároku na odpočet

V tomto případě plátce nemůže uplatnit nárok na odpočet daně u přijatých plnění souvisejících s osvobozenou činností a to buď zcela, nebo částečně.

Osvobozená plnění bez nároku na odpočet jsou uvedeny v ZDPH v § 51 a dále konkrétněji vymezeny v § 52 až § 62. Jedná se o:

- základní poštovní služby a dodání poštovních známek (§ 52),
- rozhlasové a televizní vysílání (§ 53),
- finanční činnosti (§ 54),
- penzijní činnosti (§ 54a),

- pojišťovací činnosti (§ 55),
- převod a nájem pozemků, staveb, bytů a nebytových prostor, nájem dalších zařízení (§ 56),
- nájem vybraných nemovitých věcí (§ 56a),
- výchova a vzdělávání (§ 57),
- zdravotní služby a dodání zdravotního zboží (§ 58),
- sociální pomoc (§ 59),
- provozování loterií a jiných podobných her (§ 60),
- ostatní plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně (§ 61),
- dodání zboží, které bylo použito pro plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, a zboží, u něho nemá plátců nárok na odpočet daně (§ 62).

2.3.2 Osvobozená plnění s nárokem na odpočet daně

U těchto plnění je zachován plný nárok na odpočet daně. Tato plnění jsou vymezena v § 63 ZDPH a blíže formulována v § 64 až 71g. Podle § 63 jde o:

- dodání zboží do jiného členského státu (§ 64),
- pořízení zboží z jiného členského státu (§ 65),
- vývoz zboží (§ 66),
- poskytnutí služby do třetí země (§ 67),
- osvobození ve zvláštních případech (§ 68),
- přeprava a služby přímo vázané na dovoz a vývoz zboží (§ 69),
- přeprava osob (§ 70),
- dovoz zboží (§ 71),
- dovoz zboží v osobních zavazadlech cestujících nebo člena posádky letadla a dovoz pohonných hmot cestujícím (§ 71 až 71f),
- dovoz zboží, které je přepraveno ze třetí země a ukončení odeslání nebo přepravy tohoto zboží je v jiném členském státě a dodání tohoto zboží do jiného členského státu (§ 71g).

Ve většině případů je toto osvobození hlavně z důvodu, že jde o plnění uskutečňované v rámci dodání zboží a služeb do zahraničí, nebo související s mezinárodním obchodem. Tudíž se s těmito plněními setkáme u obcí velmi zřídka.

2.4 Základní pojmy DPH

Úplata

Dle § 4 odstavce 1 písm. a) ZDPH se jedná o částku v penězích nebo hodnotu nepeněžitěho plnění, které jsou poskytnuty v souvislosti s předmětem daně.

Obrat

Obrat musí subjekt sledovat pro účely registrace k dani z přidané hodnoty. Podle § 4a ZDPH rozumíme obratem souhrn úplat bez daně, včetně dotace k ceně, které osobě povinné k dani náleží za uskutečněná plnění. Záloha, tudíž do obratu vstupovat nebude. Za uskutečněná plnění považujeme dodání zboží a poskytnutí služeb s místem plnění v tuzemsku, jde-li o úplaty za:

- zdanitelná plnění,
- plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně,
- plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně podle § 54 až 56 (finanční, penzijní, pojišťovací činnosti, dodání vybraných nemovitých věcí), jestliže nejsou doplňkovou činností uskutečňovanou příležitostně.

Doplňková činnost znamená činnost, která má doplňkový charakter a není hlavní předmětem podnikání subjektu. Poté rozlišujeme **příležitostnou činnost**, to znamená takovou, která není prováděna pravidelně, a v budoucnu nebudeme předpokládat opakování. Bývají to činnosti, které se uskuteční výjimečně, nahodile a nepředvídatelně.

Do obratu se nezahrnuje úplata získaná z prodeje hmotného majetku, odpisovaného nehmotného majetku a pozemků. Fyzická a právnická osoba je povinná sledovat výši obratu, pokud zatím není povinná k dani, za předpokladu, že nepřesáhla stanovený obrat nebo se nestala plátcem z jiného důvodu. Pokud již fyzická a právnická osoba je plátcem, sleduje roční obrat z důvodu stanovení zdaňovacího období.

Dotace k ceně

Tento pojem definuje § 4 odst. 1 písm. l) jako přijaté finanční prostředky ze státního rozpočtu, státních fondů, z územních samosprávných celků, z rozpočtu cizího státu, z grantů Evropské unie. Jako dotaci k ceně nepovažujeme především dotace k výsledku hospodaření a na pořízení dlouhodobého hmotného a dlouhodobého nehmotného majetku.

Daň na výstupu

Daní na výstupu se rozumí daň vybraná z prodeje zboží, poskytnutí služeb z pohledu prodejce či poskytovatele výstupu. Tyto prodeje a poskytnutí nazýváme výstupy.

Odpočet daně na vstupu

Daní na vstupu se rozumí daň zaplacená z nákupů souvisejících s činností poplatníka. Nákupy nazýváme vstupy.

Vlastní daň (dříve vlastní daňová povinnost)

Jedná se o kladnou částku rozdílu mezi sumou daně na výstupu a odpočtem daně. Subjekt je tuto částku povinen odvést státu.

Nadměrný odpočet

Představuje zápornou částku rozdílu mezi sumou daně na výstupu a odpočtem daně. Tuto částku si subjekt nárokuje vůči státu.

Osoba neusazená v tuzemsku

Tento pojem definuje § 4 odst. 1 ZDPH jako osobu povinnou k dani, která nemá sídlo v tuzemsku, uskuteční zdanitelné plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku, v tuzemsku nemá provozovnu nebo se její provozovna v tuzemsku tohoto plnění neúčastní.

Osvobozená osoba

§ 4 odst. 1 ZDPH vymezuje osvobozenou osobu, jako osobu povinnou k dani se sídlem nebo provozovnou v jiném členském státě, která je v tomto státě v podobném postavení jako tuzemský neplátce.

Osoba povinná k dani

Za osobu povinnou k dani dle § 5 považujeme dle zákona fyzickou nebo právnickou osobu, která uskutečňuje samostatně ekonomické činnosti. Osobou povinnou k dani je i právnická osoba, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání, avšak uskutečňuje ekonomické činnosti. Je to například příspěvková organizace založena územně samosprávním celkem. Obec tyto organizace zakládá za účelem výkonu určité oblasti hospodářské činnosti. Registrovaná osoba povinná k dani z přidané hodnoty na finančním úřadu České republiky se nazývá **plátce DPH**.

Identifikovaná osoba

Podle § 6g – 6i ZDPH osoba zaregistrovaná k DPH, ale z jiných důvodů než plátce daně. Jiné důvody jsou spojeny především s přeshraničními plněními, zejména pořízení zboží od osoby registrované k dani z jiného členského státu Evropské unie. U takto nakoupeného zboží je stanoven limit 326 000 Kč za kalendářní rok. Po překročení tohoto limitu se musí osoba povinně zaregistrovat a platit daň z pořízeného zboží v ČR. Jakmile se pořizuje zboží podléhající spotřební dani nebo nový dopravní prostředek, je povinnost se ihned při prvním pořízení tohoto zboží registrovat jako identifikovaná osoba. Identifikovaná osoba nemá nárok

na odpočet daně, protože u ní nepodléhají DPH vlastní uskutečněná plnění v rámci ekonomické činnosti, ale jen zákonem vyjmenovaná přeshraniční plnění.

2.5 Sazby daně z přidané hodnoty

V současnosti má Česká republika dvě sazby DPH. Od roku 2013 činí základní sazba 21%, snížená 15%. Základní sazbu uplatňujeme na většinu zboží a služeb. Snížená sazba je uplatňována jen v případech vyjmenovaných zákonem, a to na:

- teplo, chlad a zboží uvedené v příloze 3 zákona o DPH (například zvířata, rostliny, knihy, potraviny, palivové dřevo),
- služby uvedené v příloze 2 zákona o DPH (např. opravy zdravotnických prostředků, ubytovací služby, úklidové práce v domácnostech, domácí péče o děti, staré, zdravotně postižené, kulturní, sportovní a umělecké činnosti),
- dovoz uměleckých děl, sběratelských předmětů a starožitností uvedených v příloze 4 zákona o DPH (např. tapisérie, nástěnné textilie, obrazy, malby, původní rytiny, plastiky a sochy),
- některé druhy výstavby podle § 48 a 48a zákona o DPH.

V roce 2013 zákonodárci provedli několik změn v rámci sazeb, a to například vyřazení dětských plen nebo zdravotnických prostředků z nižší sazby daně. Občané zaplatili více i za služby jako jsou stavební práce, vodné a stočné, ubytování v hotelích a za MHD. Jak se budou dál vyvíjet sazby DPH, záleží na našich zákonodárcích. Objevují se ale spekulace, že na začátku roku 2016 by mělo dojít ke změně a to ke sjednocení obou sazeb ve výši 17,5 %. Jak bude situace doopravdy vypadat nelze jednoznačně určit, protože zvyšování DPH je ve velké oblibě od roku 2008, jak lze vidět na Tab. 2.1.

Tab. 2.1 Vývoj sazeb DPH v ČR

Období	Základní sazba DPH	Snížená sazba DPH
1. 1. 1993 – 31. 12. 1994	23 %	5 %
1. 1. 1995 – 30. 4. 2004	22 %	5 %
1. 5. 2004 – 31. 12. 2007	19 %	5 %
1. 1. 2008 – 31. 12. 2009	19 %	9 %
1. 1. 2010 – 31. 12. 2011	20 %	10 %
1. 1. 2012 – 31. 12. 2012	20 %	14 %
od 1. 1. 2013	21 %	15 %

Zdroj: Vesecký (2013)

2.6 Daňové doklady

Daňový doklad je účtenka (cizím slovem paragon) nebo faktura, která má zákonem stanovené náležitosti, a to konkrétně podle § 25-35 ZDPH. Daňový doklad vystavuje každý plátce daně z přidané hodnoty. Vlastnit daňový doklad je jednou ze zákonných podmínek pro uplatnění nároku na odpočet daně. Za správnost údajů na daňových dokladech a za jeho vystavení ve stanovené lhůtě je odpovědná osoba uskutečňující plnění. Podle § 28 ZDPH je plátce uskutečňující zdanitelné plnění nebo plnění osvobozené s nárokem na odpočet daně povinen do 15 dnů od data uskutečnění plnění vystavit daňový doklad je-li příjemcem tohoto plnění osobou povinnou k dani nebo právnickou osobou nepovinnou k dani. Totéž platí i v případě pokud byla přijata platba přede dnem uskutečnění zdanitelného plnění.

2.6.1 Náležitosti daňových dokladů

Dle § 29 odst. 1 ZDPH daňový doklad musí mít předepsané náležitosti. Těmito náležitostmi se rozumí:

- a) označení osoby, která uskutečňuje plnění (obchodní firma nebo jméno, dodatek ke jménu, sídlo),
- b) daňové identifikační číslo osoby, která uskutečňuje plnění,
- c) označení osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje (obchodní firma nebo jméno, dodatek ke jménu, sídlo)
- d) daňové identifikační číslo osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,
- e) evidenční číslo daňového dokladu,
- f) rozsah a předmět plnění,
- g) den vystavení daňového dokladu,
- h) den uskutečnění plnění nebo den přijetí úplaty, pokud před uskutečněním plnění vznikla povinnost ke dni přijetí úplaty přiznat daň nebo přiznat uskutečnění plnění, pokud se liší od data vystavení daňového dokladu,
- i) jednotková cena bez daně a slevu, když není obsažena v jednotkové ceně,
- j) základ daně,
- k) sazbu daně,
- l) výši daně, daň se uvádí v české měně.

Další povinné náležitosti musí daňový doklad obsahovat podle § 29 odst. 2 ZDPH v případě uskutečnění plnění osvobozených od daně. Jedná se o odkaz na příslušné ustanovení zákona o DPH nebo ustanovení předpisu EU, podle kterého je plnění osvobozeno od daně,

nebo jiný údaj potvrzující, že je plnění osvobozeno. Mezi další případ, který upravuje tento paragraf, patří, pokud doklad vystavuje osoba, pro kterou je plnění uskutečněno na základě písemného zmocnění podle § 28 odst. 5 ZDPH. Na takový doklad je tato osoba uvést údaj „vystaveno zákazníkem“. Jedná se o situaci, kdy za dodavatele vystavuje doklad příjemce plnění. Poslední situací je plnění, při kterém je povinna přiznat daň osoba, pro kterou je uskutečněno plnění. Na těchto dokladech musí být uvedeno „daň odvede zákazník“. Jedná se o dodání zboží do jiného členského státu, poskytnutí služby s místem plnění v jiném členském státu i tuzemského plnění v režimu přenesení daňové povinnosti.

V § 29 odst. 3 ZDPH je uvedeno, co daňový doklad nemusí obsahovat, a to tyto údaje:

- a) daňové identifikační číslo osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje, nemá-li ho přiděleno,
- b) rozsah plnění a jednotkovou cenu bez daně a slevu, pokud není obsažena v jednotkové ceně, a když vznikla povinnost přiznat daň nebo přiznat uskutečnění plnění ke dni přijetí úplaty,
- c) sazbu daně a výši daně, u plnění v režimu přenesené daňové povinnosti podle § 92a ZDPH.

Na dokladech bývá ve většině případů podpis a razítko plátce, který daňový doklad vystavil. Jsou to však nepovinné náležitosti a doklad je nemusí obsahovat. Doklad není nutné vystavovat, pokud je zdanitelné plnění uskutečněno pro fyzickou osobu nepovinnou k dani. Na daňový doklad lze uvádět údaje i v cizí měně, pokud je dohodnuta úhrada v této měně, jinak se základ daně a daň uvádějí v české měně.

2.6.2 Druhy daňových dokladů

Podle zákona rozeznáváme více daňových dokladů, které se liší podle typu obchodní operace. Některé odlišnosti či výjimky jednotlivých dokladů upravuje zákon. Podle zákona o DPH rozlišujeme tyto typy:

- (běžný) daňový doklad (§ 28),
- zjednodušený daňový doklad (§ 30, § 30a),
- souhrnný daňový doklad (§ 31b),
- opravný daňový doklad (§ 45, § 46)
- splátkový kalendář (§ 31),
- platební kalendář (§ 31a),
- doklad o použití (§32),

- daňový doklad při dovozu a vývozu (§ 33, §33a).

Termín běžný daňový doklad se od novely 1. 1. 2013 nepoužívá, daňový doklad obsahuje zákonné náležitosti a je vystaven podle obecných pravidel.

Zjednodušený daňový doklad se používá, pokud uskutečněné zdanitelné plnění nepřesahuje celkovou výši 10 000 Kč včetně DPH. Nemusí mít údaj o příjemci daňového dokladu, základ daně a výši daně. Postačuje celková částka se sazbou daně.

V případě, jestli plátce uskuteční během jednoho zdaňovacího období více samostatných plnění pro jednu osobu, může vystavit souhrnný daňový doklad do 15 dnů, od konce kalendářního měsíce, ve kterém bylo první plnění.

Podle § 45 ZDPH se vystavuje opravný daňový doklad obsahující náležitosti konkrétního daňového dokladu, který opravuje, zejména jeho evidenční číslo, důvod opravy a rozdíly mezi opraveným a původním základem daně a daní. Opravný daňový doklad má speciální druh dokladu vystavený při úpravě výše daně za dlužníky v insolvenčním řízení (§ 46 ZDPH).

Splátkový kalendář je součástí nebo je pouze přiložen k nájemní smlouvě a smlouvě o nájmu podniku. Jeho požadavky a náležitosti jsou stejné jako u běžného daňového dokladu.

Platební kalendář rozpisuje platby na předem stanovené zúčtovací období. Daňovým dokladem se stává za podmínek, že osoba, pro kterou je uskutečňováno plnění, provádí úplaty před uskutečněním zdanitelného plnění. Obsahuje také náležitosti jako běžný daňový doklad s rozdílem data přijetí úplaty nebo data uskutečnění zdanitelného plnění, která nejsou předem známa v okamžiku vystavení platebního kalendáře. Platební kalendář jako daňový doklad vystavují osoby, které požadují od odběratele zálohové platby na předem stanovené zúčtovací období. V praxi se můžeme s tímto setkat například u dodavatelů elektřiny, vody anebo tepla.

Doklad o použití je zvláštní daňový doklad, který se používá v případech uskutečnění bezúplatných plnění, tzn. v případech zdanitelných plnění pro účely nesouvisející s ekonomickou činností plátce nebo jiných podobných plnění. Od běžného daňového dokladu se liší místem identifikace osoby, pro kterou se uskutečňuje plnění, kdy na dokladu bude napsán pouze účel použití.

Daňové doklady při dovozu a vývozu jsou celní doklady. Nejedná se o vystavené faktury od dodavatele zboží nebo služeb.

2.6.3 Zajištění obsahu a čitelnosti dokladů

Zákon ukládá povinnost vystavovat daňový doklad, avšak nevymezuje v jaké formě. Doklady mohou mít jak listinnou podobu tak i elektronickou. Na obě tyto podoby jsou kladeny stejné zákonné požadavky definované v § 34 ZDPH. Jedná se o věrohodnost původu dokladu, neporušenost jeho obsahu a čitelnost. Daňový doklad je musí splňovat od vystavení až po dobu své archivace. Tyto požadavky musí zajistit jak odběratel zboží nebo služby, tak dodavatel a to po celou dobu životnosti dokladu.

Věrohodnost znamená, že je zaručena totožnost osoby, která uskutečnila plnění nebo doklad vystavila. Neporušenost jeho obsahu vyžaduje, aby obsah vystaveného daňového dokladu nebyl změněn. Od 1. 1. 2013 by neměly být na daňový doklad uváděny další informace, jako např. údaje o předkontaci, archivaci, razítka apod. z důvodu neporušenosti obsahu. Nicméně pokud budou uvedeny na dokladu a nebudou nijak porušovat obsah, je takový doklad taktéž považován za neporušený. Navíc musí být zřejmé, že se jedná o doplnění údajů oproti původnímu dokladu. Čitelnost zaručuje, že je možné se seznámit s obsahem dokladu přímo nebo prostřednictvím technického zařízení. Zajištění věrohodnosti a neporušenosti obsahu se dosahuje prostřednictvím kontrolních mechanismů vytvářejících spolehlivou vazbu mezi daňovým dokladem a daným plněním. Každá účetní jednotka by měla vytvářet tzv. auditní stopu tak, že bude uchovávat související účetní dokumenty a záznamy (např. doklady o platbách, objednávky apod.). Vedle kontrolních mechanismů lze zajistit věrohodnost a neporušenost daňového dokladu v elektronické podobě uznávaným elektronickým podpisem, elektronickou značkou nebo elektronickou výměnou informací. V listinné podobě je možné zajistit věrohodnost určitými neměnnými identifikátory (razítka, hlavičkový papír, vodoznaky a jiné). Zajištění neporušenosti obsahu dokladu, pokud je vystaven na tzv. „termopapír“, samopropisovací papír, je nutné doklad převést do jiné formy například okopírovat nebo naskenovat.

2.6.4 Archivace daňových dokladů

Povinnost uchovávat daňové doklady má jednak osoba, která daňové doklady vystavila nebo jejímž jménem byl daňový doklad vystaven, pokud jde o uskutečněná plnění a také osoba, která má sídlo nebo provozovnu v tuzemsku a která je plátcem nebo identifikovanou osobou, když se jedná o plnění přijatá v tuzemsku. Doba pro uchování daňových dokladů je 10 let od konce zdaňovacího období, ve kterém se plnění uskutečnilo.

Daňový doklad lze uchovávat elektronicky prostřednictvím elektronických prostředků pro zpracování a uchování dat. Musí být uchovávána i data, která zaručují věrohodnost původu a neporušenost obsahu daňových dokladů. Pokud uchovatel archivuje prostřednictvím elektronických prostředků zaručujících nepřetržitý dálkový přístup, je povinen zajistit správci daně, přístup k těmto dokumentům.

Jak už bylo zmíněno, v praxi se uchovávají listinné doklady převedením do elektronické podoby a zároveň se uchovávají i jejich listinné podoby. Doklady by neměly být uchovávány v prostředí nevhodném pro archivaci např. teplo, vlhkost.

3 Specifika uplatňování DPH u obcí

Tato kapitola je zaměřena na specifika uplatňování DPH u obcí. Obce musí vždy vymezovat výkon působnosti v oblasti veřejné správy a činnosti uskutečňované v rámci ekonomických činností, kapitola popisuje jednotlivé činnosti. Dále jsou vymezeny zákonné i dobrovolné registrační povinnosti obce. Kapitola se rovněž věnuje problematice nároku na odpočet daně a představuje režim přenesení daňové povinnosti.

3.1 Definice obce

Česká republika se člení na obce, které jsou základními územními samosprávnými celky, a kraje, které jsou vyššími územními samosprávnými celky. Právní postavení obce podrobněji upravuje především zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, dále také zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů.

Obec je veřejnoprávní korporací v podobě právnické osoby. Je to základní územní samosprávné společenství občanů. Území obce je vymezeno jedním nebo více katastrálními územími. Dvě nebo více obcí, které spolu sousedí, se mohou na základě dohody sloučit, nebo se může obec na základě dohody připojit k jiné obci, se kterou sousedí. Dohodu o sloučení obcí nebo o připojení obce lze uzavřít na základě rozhodnutí zastupitelstev dotčených obcí. Nová obec může vzniknout oddělením části obce nebo zrušením, změnou vojenského újezdu. V ČR máme tyto typy obcí: obce, městyse, města, statutární města, krajské města, hlavní město.

Obec je samostatně spravována zastupitelstvem obce. Dalšími orgány jsou rada obce, zvláštní orgány obce, starosta, který reprezentuje obec navenek a stojí v čele obecního úřadu. U měst se orgány nazývají zastupitelstvo města, rada města, starosta a městský úřad. V čele statutárních měst a hlavního města stojí místo starosty primátor a úřad města je magistrát. Orgány městysů jsou zastupitelstvo městyse, rada městyse, starosta a úřad městyse. Jako orgán obce může být i obecní či městská policie.

Každá obec hospodář se svým vlastním majetkem, sestavuje svůj vlastní rozpočet, pečuje o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů, chrání veřejný zájem. U obcí podle platné právní úpravy rozlišujeme dvojí působnost, a to samostatnou a přenesenou. Působnost obce znamená vymezený předmět, okruh a rozsah činností, v kterých obec realizuje svou pravomoc.

Do **samostatné působnosti** obce patří všechny záležitosti, které jsou v zájmu obce a občanů obce. Obec se rozhoduje samostatně, jedná svým jménem. Obec se při výkonu samostatné působnosti řídí zákonem a jinými právními předpisy vydanými na základě zákona. Stát do výkonu samostatné působnosti zasahuje, jen pokud to vyžaduje ochrana zákona a to způsobem, který stanoví zákon. Výkon samostatné působnosti je zajišťován především velenými zástupci (např. zastupitelstvo). Do samostatné působnosti patří například tyto činnosti:

- schvalování programu rozvoje obce, rozpočtu a účetní závěrky obce,
- vydávání obecně závazných vyhlášek,
- zřizování a rušení příspěvkových organizací a organizačních složek obce,
- rozhodování o spolupráci obce s jinými obcemi a o formě této spolupráce,
- rozhodování o zřízení a názvech části obce, o názvech ulic,
- další věci, které si podle zákona o obcích vyhradí.

Obec v **přenesené působnosti** vykonává státní správu, která byla jejich orgánům svěřena státem. Tyto činnosti obec vykonává jménem státu a plní jeho úkoly. Ze státního rozpočtu získávají obce příspěvky pro výkon přenesené působnosti. Výkon přenesené působnosti je vykonáván prostřednictvím obecního úřadu a jeho odbory jako je například stavební úřad, matrika atd. Obce vydávají nařízení k provedení zákonů, přitom se řídí zákony a jinými právními předpisy, a vedle toho provozují veřejnou správu, kterou jím stát svěří. Mimo jiné musí respektovat i usnesení vlády a směrnice ministerstev a navíc také opatření kontrolních orgánů. Dle rozsahu vykonávané státní správy a rozsahu přenesené působnosti, dělíme obce na:

- a) Obce (obce I. stupně) – vykonávají například evidence obyvatel
- b) Obce s pověřeným obecním úřadem (obce II. stupně) – vydávají např. stavební povolení
- c) Obce s rozšířenou působností (obce III. stupně) – oprávnění vydávat občanské průkazy a cestovní pasy

Jestliže zákon výslovně nenařídí, že se jedná o přenesenou působnost, pak jde vždy o působnost samostatnou.

3.2 Formy podnikání obce

Definice podnikatele je podle § 420 nového Občanského zákoníku, zákona č. 89/2012 Sb.: „*Kdo samostatně vykonává na vlastní účet a odpovědnost výdělečnou činnost živnostenským nebo obdobným způsobem se záměrem činit tak soustavně za účelem dosažení zisku, je považován se zřetelem k této činnosti za podnikatele.*“ Podle této definice není potřeba podnikatelské oprávnění, aby byla osoba považována za podnikatele. Dle § 421 se považují za podnikatele osoby zapsané v obchodním rejstříku. Podobně definuje podnikání Živnostenský zákon v § 2: „*Podnikáním se rozumí soustavná činnost provozovaná samostatně, vlastním jménem, na vlastní odpovědnost, za účelem dosažení zisku a za podmínek stanovených Živnostenským zákonem.*“ Podnikání je u územních samosprávných celků upraveno také veřejnoprávními předpisy viz kapitola 3.1.

Podnikání obcí může mít různý charakter. V prvním případě může obec podnikat sama, pod svým jménem, prostřednictvím svých orgánů zejména obecního úřadu. Tento typ podnikání bývá běžný zvláště při jednodušších činnostech, nevyžadujících stálý dozor a správu ze strany pracovníků obce. Většinou využíváno u menších obcí. Mezi takové činnosti můžeme zařadit například pronájem obecních nemovitostí při kulturních či společenských akcích, provoz obecní kanalizace nebo prodej upomínkových předmětů apod.

Další možností podnikání obce je hospodářská činnost prováděna pomocí příspěvkových organizací a organizačních složek, které obec zakládá na základě zřizovacích listin. Organizační složky vznikají rozhodnutím zastupitelstva, nemají vlastní právní subjektivitu a nejsou samostatnou účetní jednotkou. Jejich rozpočet je součástí rozpočtu obce. Všechny své příjmy povinně odvádí do rozpočtu zřizovatele a ten hradí v rámci svých možností a ve vhodné výši jejich potřeby ve výdajích. Příspěvkové organizace jsou veřejnoprávními neziskovými organizacemi, mají vlastní právní subjektivitu. Obec je zřizuje taktéž rozhodnutím zastupitelstva. Tyto organizace hospodaří s peněžními prostředky získanými vlastní činností a s prostředky od jiných osob, zejména z rozpočtu svého zřizovatele. Zřizovatel poskytuje příspěvek na provoz a ostatní potřeby organizace. Příspěvková organizace může být například obecní knihovna, základní a mateřské školy, domov dětí a mládeže, nemocnice, kina, divadla a jiné.

Poslední možností je případ, kdy obec založí vlastní obchodní společnost. Nejčastěji to bývá společnost s ručením omezeným nebo akciová společnost. Tyto společnosti obec zřizuje u výdělečných činnostech, kde se předpokládá ekonomická samostatnost.

Obec při provozování podnikatelské činnosti dosahuje příjmů a výnosů, které podléhají jak dani z příjmů, tak rovněž dani z přidané hodnoty.

3.3 Ekonomická činnost obce

§ 5 odst. 2 ZDPH vymezuje ekonomickou činnost jako soustavnou činnost výrobců, obchodníků a osob poskytujících služby a také činnosti vykonávané podle zvláštních právních předpisů jako nezávislé činnosti, například činnost lékařů, advokátů, sportovců atd. Rovněž za ekonomickou činnost považuje využití hmotného a nehmotného majetku za účelem získání příjmů, pokud je tento majetek využíván soustavně. Jako ekonomická činnost se nepovažuje činnost zaměstnanců nebo jiných osob na základě pracovněprávního vztahu a rovněž příjmy, z nichž je uplatňována zvláštní sazba daně, mezi tyto příjmy patří příjmy za autorské příspěvky.

Podle § 5 odst. 3 ZDPH obce a další vyjmenované veřejnoprávní subjekty založené nebo zřízené zvláštním právním předpisem nebo na základě zvláštního právního předpisu při výkonu působností v oblasti veřejné správy nepovažují za osoby povinné k dani, a to ani v případě, kdy za výkon těchto působností vybírají úplatu. V případě, kdy tyto subjekty začnou vykonávat ekonomickou činnost nebo činnosti uvedené v příloze č. 1 ZDPH, stávají se osobou povinnou k dani. Jako tyto činnosti lze uvést například:

- dodání vody, plynu, tepla, chladu a elektřiny,
- telekomunikační služby,
- služby pořádání výstav, veletrhů a kongresů,
- osobní a nákladní doprava a další.

Zákon rozlišuje, zda je uskutečňována ekonomická činnost nebo výkon působnosti v oblasti veřejné správy.

3.4 Veřejnosprávní činnost obce

Pokud obec vykonává veřejnou správu, pohlíží se na ni jako na veřejnoprávní subjekt a tudíž v tomto případě nejsou její příjmy předmětem daně z přidané hodnoty. Z této příčiny je nutné rozlišovat, co vše se považuje za činnost, která podléhá DPH, a naopak co je výkonem veřejné správy. ZDPH v žádném svém paragrafu přesně nedefinuje veřejnou správu. Tento pojem není přesně vymezen ani ve Směrnici Rady EU 2006/112/ES ze dne

28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, pouze čl. 13 směrnice vymezuje, kdy jsou veřejnoprávní subjekty považovány za osobu povinnou k dani.

Veřejná správa je chápána jako činnost správní, která souvisí s poskytováním veřejných služeb, řízením veřejných záležitostí na místní i centrální úrovni a zajištěním záležitostí ve veřejném zájmu. Na rozdíl od soukromé správy je veřejná správa vázána právem i ústavními zásadami. Pro účely DPH je nejlépe definována veřejná správa pomocí judikatury Evropského soudního dvora, který stanovil jednoznačná kritéria pro posouzení činností, kdy vystupuje veřejnoprávní subjekt jako orgán veřejné správy. Podle rozsudku Evropského soudního dvora C-446/98 Fazenda Pública, lze veřejnou správu charakterizovat jako činnost:

- kdy subjekt vystupuje jako orgán veřejné správy,
- podle zvláštního právního předpisu platného pro veřejnoprávní subjekty,
- nikoliv za stejných právních podmínek, které platí pro subjekty soukromého práva.

Obec vykonává veřejnou správu na základě právního předpisu, což jí stanovuje určitou pravomoc a oprávnění. Kraje, statutární města či větší obce v praxi vykonávají veřejnou správu pomocí příspěvkových organizací nebo obchodních korporací. V tomto případě nejsou tyto organizace a korporace považovány za osoby povinné k dani a přijaté úplaty za vykonávané činnosti ve prospěch veřejné správy nejsou předmětem daně, avšak podmínka je, že musí tuto činnost vykonávat jménem a na účet obce.

3.5 Registrace k DPH

Nově od 1. 1. 2014 přihláška k registraci k dani z přidané hodnoty a oznámení o změně registračních údajů se podává pouze elektronicky na elektronickou adresu podatelny zveřejněnou správcem daně. Elektronická přihláška neplatí pro identifikované osoby a fyzické osoby, jejichž obrat za nejvýše 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců nepřesáhl 6 000 000 Kč a nemá zákonem stanovenou povinnost činit podání elektronicky. Tito plátcí, pokud nepodávají žádné jiné hlášení elektronicky, si mohou vybrat, zda budou komunikovat se správcem daně elektronicky nebo v klasické papírové podobě. Pokud fyzická osoba limit obratu překročí, má povinnost podávat elektronicky za zdaňovací období následující po zdaňovacím období, v němž došlo k překročení obratu, a trvá nejméně po dobu 6 kalendářních měsíců.

Elektronické podávání má tři možnosti:

- a) pomocí datové schránky – nemusí být zaručený elektronický podpis
- b) přes portál elektronických podání daňové správy (zkráceně EPO) – s připojením zaručeného elektronického podpisu
- c) přes portál elektronických podání daňové správy – bez zaručeného elektronického podpisu s následným doručením potvrzení o podání místě příslušnému územnímu pracovišti finančního úřadu

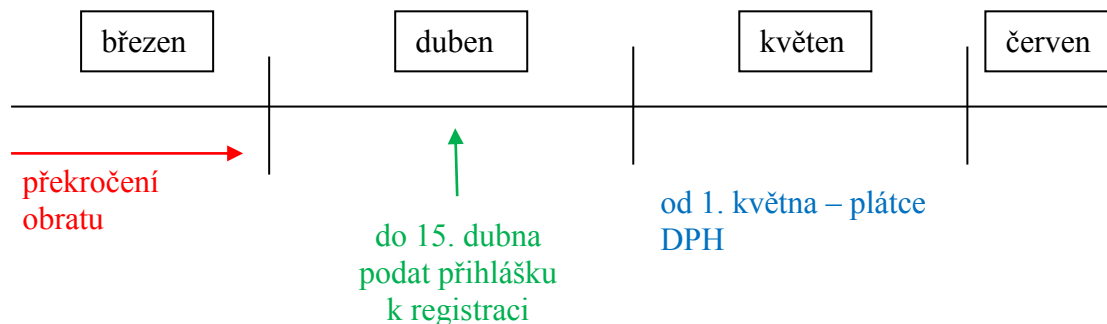
3.5.1 Povinný registrační údaj

Jestliže se osoba povinná k dani registruje, ať z povinného či dobrovolného důvodu, musí v přihlášce k registraci k DPH uvést čísla všech svých bankovních účtů, jestliže jsou používána pro ekonomickou činnost. Dále v § 96 ZDPH je uvedeno, že osoba povinná k dani je oprávněna určit, která z těchto čísel budou správcem daně zveřejněny prostřednictvím internetu. Podle § 98 ZDPH správce daně zveřejňuje příslušné údaje z registru plátců potřebné pro veřejnost z důvodu ověřování, zda je daný odběratel či dodavatel plátcem daně. Zveřejnění čísel účtu, používaných pro podnikatelskou činnost, souvisí i s ustanovením o ručení za daň. Ručení nastává, pokud bude faktura včetně DPH uhrazena odběratelem na účet plátce DPH, který tento bankovní účet nemá zveřejněný.

3.6 Registrace obce z důvodu překročení obratu

Zákon o DPH ukládá povinnost obci, která není ještě plátcem DPH, sledovat všechny faktory na základě kterých by jí mohla vzniknout povinnost zaregistrovat se k DPH. Nejběžněji se obec registruje k DPH, provozuje-li ekonomickou činnost, z důvodu překročení obratu 1 000 000 Kč za 12 po sobě jdoucích kalendářních měsíců. Tento časový úsek nemusí být shodný s kalendářním rokem. Podle § 6 ZDPH se stane plátcem daně a musí zatěžovat svá zdanitelná plnění daní na výstupu. Důležité pro registraci je výše obratu a co se do něj zahrnuje, viz. kapitola 2.2 pojem obrat. Do obratu obec navíc nezahrnuje úplaty za výkon veřejné správy a dále výnosy získané jinak než za uskutečněná plnění například dotace z veřejných rozpočtů, úroky z prostředků uložených u bank, přijaté náhrady škod od pojišťovny apod. V situaci, kdy obec překročí hranici pro povinnou registraci, musí podat přihlášku k registraci daně z přidané hodnoty do 15 dnů po skončení měsíce, ve kterém překročila obrat. Plátce se stane až od prvního dne druhého měsíce následujícího po měsíci, ve kterém překročila stanovený obrat, viz Obr. 3.1.

Obr. 3.1 Znázornění registrace k DPH

Zdroj: Šobáň (2013) + vlastní úprava

Pokud obec nepodá přihlášku k registraci včas (do 15 dnů po měsíci, ve kterém byl překročen obrat), je důležité podat přihlášku co nejdříve, aby finanční úřad stihl obec zaregistrovat v zákonném termínu. Většinou správce daně neukládá sankci za pozdní podání přihlášky k registraci DPH, pokud obec spolupracuje a správce jí stihne zaregistrovat podle zákona. Jestliže nastane opačná situace, tak za pozdní podání daňových přiznání a za pozdní úhradu daně osobě povinné k dani (plátcem) vzniknou sankce podle § 250 (pokuta za opožděné tvrzení daně) a § 252 (úrok z prodlení) daňového řádu.

3.7 Ostatní zákonné důvody registrace obce

Zákon o DPH vymezuje i ostatní důvody registrace k této dani kromě překročení obratu a to konkrétně v § 6a až 6d ZDPH.

Osoba povinná k dani dle § 6a ZDP, která je společníkem společnosti, kdy jen jedna osoba se stane plátcem. Je plátcem DPH ode dne, kdy se kterýkoli z ostatních společníků stane plátcem DPH. Stane se společníkem společnosti s osobou, která již je plátcem DPH. Je plátcem ode dne, kdy se stala společníkem.

Druhým registračním důvodem je nabytí majetku. Podle § 6b ZDPH osoba povinná k dani je plátcem ode dne nabytí majetku, pokud nabývá tento majetek pro účely uskutečňování ekonomických činností na základě rozhodnutí o privatizaci nebo od plátce nabytím obchodního závodu. Osoba povinná k dani se stane plátcem ode dne zápisu přeměny obchodní korporace do obchodního rejstříku, pokud na ni při této přeměně přechází nebo je převáděno jmění zanikající nebo rozdělované obchodní korporace, která byla plátcem.

Obec málokdy uzavírá smlouvu o společnosti nebo nabývá majetek bez DPH z výše uvedených důvodů, tudíž z těchto příčin bude docházet k registraci jen vzácně. § 6c spolu s §6d ZDPH vymezují další registrační důvody, avšak tyto také u obcí téměř nepřípadají v úvahu. Jde o registraci z důvodu uskutečňování zdanitelných plnění s místem plnění v tuzemsku prostřednictvím provozovny mimo tuzemsko.

Obec může být registrována k DPH jako identifikovaná osoba. Pojem identifikovaná osoba vymezují § 6g až §6i ZDPH. Identifikovaná osoba může být z těchto důvodů:

- pořízení zboží od osoby registrované k dani v jiném členském státě EU 326 000 Kč nebo vyšší,
- pořízení zboží od osoby registrované k dani v jiném členském státě EU podléhající spotřební dani,
- pořízení zboží od včetně montáže nebo instalace a také služeb z jiného členského státu EU nebo ze třetích zemí,
- pořízení nového dopravního prostředku z jiného členského státu EU,
- poskytování služeb s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1 ZDPH.

Pro obec registrovanou jako identifikovaná osoba je nejběžnější důvod pořízení zboží z EU, pokud jeho hodnota dosáhne částky 326 000 Kč a zároveň je pořízeno od registrované osoby k dani v jiném členském státě. Částka 326 000 Kč se počítá za běžný kalendářní rok. Do toho limitu se nezapočítává hodnota nového dopravního prostředku a zboží podléhající spotřební dani. U těchto dvou položek ZDPH nestanovuje žádný limit, již první pořízení, znamená povinnost registrovat se. Dopravní prostředek je definován v § 4 odst. 4 písm. b). ZDPH. Jedná se například o vozidlo určené k provozu na pozemních komunikacích s obsahem válců větší než 48 cm³ nebo s výkonem větší než 7,2 kW, pokud bylo dodáno do 6 měsíců od prvního uvedení do provozu nebo má najeto méně než 6 000 km. Dále pak nový dopravní prostředek může být loď nebo letadlo, při splnění technických parametrů podle zákona.

Mezi další častý důvod registrace obce jako identifikované osoby je, když pořizuje služby od osoby neusazené v tuzemsku. Tento pojem je vymezen v § 4 odst. 1 písm. n) jako osoba povinná k dani, která nemá sídlo v tuzemsku, uskutečňuje zdanitelná plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku a v tuzemsku nemá provozovnu nebo má provozovnu v tuzemsku, která se tohoto plnění neúčastní. Povinnost registrace identifikované osoby vzniká i při pořízení služby s místem plnění v tuzemsku od osoby

povinné k dani, která není registrována k DPH. Zákon ani pro pořízení služby nevymezuje žádný limit. I u dodání zboží s instalací a montáží stačí, že je dodáno od osoby neusazené v tuzemsku. Přihlášku k registraci podává identifikovaná osoba do 15 dnů ode dne, ve kterém se stala identifikovanou osobou. Pokud se obec stane identifikovanou osobou, není plnohodnotným plátcem DPH a nemůže uplatňovat nárok na odpočet DPH. Navíc identifikovaná osoba podává daňové přiznání a souhrnné hlášení pouze v případě, že jí ve zdaňovacím období vznikne daňová povinnost, nemusí tedy podávat nulová daňová přiznání.

3.8 Dobrovolná registrace obce

Pro obec existuje také možnost dobrovolně se zaregistrovat k DPH. Dobrovolná registrace může být ze dvou důvodů. Za prvé to může být z důvodu předpokládaného překročení obrátu. V druhém případě uzná-li obec, že jí registrace a plátcovství DPH přinese určité výhody jako např. čerpání nadměrných odpočtů. ZDPH tuto dobrovolnou registraci řeší v § 94a. Důležitou podmínkou je uskutečňování plnění s nárokem na odpočet daně. Další omezení podání přihlášky je v situaci, kdy správce daně zrušil registraci k dani z přidané hodnoty z úřední moci, závažného porušení povinností vztahujících se ke správě daně viz kapitola 3.10.

Plátce DPH se pak osoba na základě dobrovolné registrace stane ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí o registraci.

3.9 Zákaz registrace

Registraci zakazuje poslední věta uvedená v § 6 odst. 1 ZDPH. Osoba není oprávněna podat přihlášku k registraci, pokud uskutečňuje pouze plnění osvobozená bez nároku na odpočet daně. V tomto případě by registrace neměla žádný smysl. Uskutečněná plnění by byla osvobozená, proto by nevznikla žádná daň na výstupu a na druhé straně nárok na odpočet daně by taktéž nemohl být uplatněn.

3.10 Zrušení registrace

Subjekt podle zákona se zaregistruje k DPH buď jako plátce daně nebo identifikovaná osoba. Stejně tak při zrušení registrace se rozlišuje, o jaký druh registrace k DPH se jednalo. Zrušení registrace lze uskutečnit dvěma způsoby:

- na základě žádosti jak plátce daně § 106b ZDPH, tak identifikované osoby § 107a ZDPH,

- z moci úřední rozhodnutím správce daně u plátce daně vymezeno v § 106 ZDPH, u identifikované osoby § 107 ZDPH.

3.10.1 Zrušení registrace plátce daně

Obec má možnost **požádat správce daně o zrušení registrace**, pokud splňuje podmínky v § 106b ZDPH. Obec musí být plátcem daně přinejmenším 1 kalendářní rok a současně nesmí dosahovat obratu pro povinnou registraci, tj. 1 milion korun za 12 po sobě jdoucích kalendářních měsíců. V případě, že dosahuje obratu pro povinnou registraci a uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně (§ 51 až 62 ZDPH), může taktéž požádat o zrušení plátcovství DPH. Dále § 106b ZDPH vymezuje zrušení registrace plátce, v případě, kdy se obec stane plátcem podle § 6b ZDPH, tj. v situaci nabytí majetku privatizací nebo nabytí obchodního závodu. Obec může požádat o zrušení, pokud uplynuly 3 měsíce ode dne, kdy se stala plátcem a její obrat nepřesáhl za 3 bezprostředně předcházející po sobě jdoucí měsíce částku 250 000 Kč.

Specifická pravidla jsou definována v § 106c ZDPH pro případ zrušení registrace na žádost společníka společnosti. Společník společnosti, může požádat o zrušení, pokud mu zaniklo jeho členství ve společnosti nebo při zániku společnosti po vypořádání majetku.

Správce daně zruší registraci plátce, pokud tento plátce dokáže, že splňuje podmínky pro zrušení registrace. Přestane být plátcem dnem následujícím po dni oznámení rozhodnutí, kterým mu je zrušena registrace. Plátce se po zrušení registrace stane identifikovanou osobou, pokud nesplňuje podmínky pro zrušení registrace identifikované osoby, viz kapitola 3.10.2 nebo v žádosti uvedl, že se chce stát identifikovanou osobou.

Zrušení registrace k DPH z moci úřední správce daně provádí na základě konkrétně v zákoně o DPH vyjmenovaných případech v § 106. Správce daně zruší registraci plátcí, pokud přestane uskutečňovat ekonomické činnosti.

Další možností zrušení je, kdy plátce neuskutečnil bez oznámení důvodů žádné plnění v rámci ekonomické činnosti po dobu 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců.

Současně je správce povinen zrušit registraci, pokud plátce uskutečňuje pouze osvobozená plnění bez nároku na odpočet daně.

Poslední možností, u níž dochází ke zrušení registrace plátce z moci úřední, je případ, kdy plátce závažným způsobem poruší své povinnosti vztahující se ke správě daně a zároveň nesplňuje podmínky pro povinnou registraci plátce z titulu překročení obratu.

3.10.2 Zrušení registrace identifikované osoby

Podmínky pro zrušení registrace identifikované osoby stanovuje zákon o DPH v § 107a v případě zrušení registrace na žádost a v § 107 v situaci zrušení registrace z moci úřední správce daně.

Identifikovaná osoba může uskutečnit **žádost o zrušení registrace**, pokud jí za 6 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců nevznikla povinnost:

- přiznat daň z přijatých služeb,
- přiznat daň z přijatého dodání zboží s instalací nebo montáží nebo dodání zboží soustavami nebo sítěmi,
- přiznat daň z pořízení nového dopravního prostředku nebo zboží, které je předmětem spotřební daně
- podat souhrnné hlášení.

Další výhradou, kterou identifikovaná osoba musí splňovat je skutečnost, že v příslušném ani bezprostředně předcházejícím kalendářním roce:

- nepořídila zboží, s výjimkou nového dopravního prostředku nebo zboží, které je předmětem spotřební daně, jehož celková hodnota bez daně překročila 326 000 Kč,
- neučinila rozhodnutí, že pro ni pořízení zboží do 326 000 Kč bude předmětem daně podle § 2b ZDPH.

Poslední variantou zrušení registrace identifikované osoby je na základě, že přestala uskutečňovat ekonomické činnosti i pokud nesplňuje výše uvedené podmínky. Identifikovaná osoby přestane být identifikovanou osobou dnem následujícím po dni oznámení rozhodnutí, kterým je jí zrušena registrace.

Dle § 107 může správce zrušit registraci identifikované osoby **z moci úřední**. A to v případě, kdy identifikované osobě ve 2 bezprostředně předcházejících kalendářních letech nevznikla povinnost přiznat daň. Proti tomuto rozhodnutí je odvolání přípustné, má odkladný účinek. Identifikovaná osoba přestává být identifikovanou osobou dnem nabytí právní moci rozhodnutí, kterým je jí zrušena registrace.

3.11 Plnění, která nejsou předmětem daně u obcí

Plnění, která nejsou předmětem daně u obcí, můžeme rozdělit na:

- výnosy za uskutečněná plnění v rámci výkonu veřejné správy,

- výnosy za uskutečněná plnění v rámci ekonomické činnosti, u kterých tak zákon stanovuje,
- výnosy, které nejsou považovány za uskutečněná plnění.

3.11.1 Výkon veřejné správy

Přijaté úplaty z výkonu veřejné správy nejsou považovány za předmět daně. Avšak zákon připouští, že i tyto úplaty mohou být předmětem daně, pakliže by veřejná činnost výrazně narušovala hospodářskou soutěž. Orgán, který by musel vydat rozhodnutí o narušení hospodářské soutěže, je Úřad pro ochranu hospodářské soutěže. Na základě tohoto rozhodnutí, by po nabytí právní moci, obec musela u takových činností uplatňovat DPH. Výkon veřejné správy může mít mnoho podob v závislosti na rozsahu přenesené působnosti obce. Příklady výkonu veřejné správy obce:

a) Místní poplatky

Místní poplatky obec vybírá na základě vydané obecní vyhlášky, která stanovuje výši poplatků a podmínky pro vybírání. Pokud obecní vyhláška není vydaná, jedná se o příjmy podléhající daní z přidané hodnoty. Pro obec je důležité správně posuzovat, zda se jedná o dosažení příjmů na základě vydané vyhlášky a v jejím souladu, nebo jde o jiný příjem, který bude považován za výnos v rámci ekonomické činnosti obce. Podle § 1 zákona o místních poplatcích, obec může vybírat poplatky:

- ze psů,
- za lázeňský nebo rekreační pobyt,
- za užívání veřejného prostranství,
- ze vstupného,
- z ubytovací kapacity,
- za povolení k vjezdu s motorovým vozidlem do vybraných míst a částí měst,
- za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů,
- za zhodnocení stavebního pozemku možností jeho připojení na stavbu vodovodu nebo kanalizace.

b) Správní poplatky

Obec vybírá správní poplatky na základě zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Výše správních poplatků a právní titul pro

jejich výběr je stanoven v sazebníku správních poplatků, který je přílohou tohoto zákona. Zejména se jedná o poplatky:

- za vydaná povolení, osvědčení, rozhodnutí,
- za ověřování listin,
- za uzavření manželství,
- za vydávání dokladů (občanské průkazy, řidičské průkazy atd.),
- za ověřený výstup z informačního národního terminálu (Czech POINT).

c) Poplatky za poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

d) Poplatky za hrobová místa

Za výkon veřejné správy obce se považuje provozování veřejných pohřebišť podle zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Dle § 18 odst. 1 zákona o pohřebnictví provozování veřejného pohřebiště zahrnuje výkopové práce související s pohřbením a exhumací, pohřbívání lidských pozůstatků a lidských ostatků do hrobů nebo hrobek, provádění exhumací, ukládání, rozptyl a vsyp zpopelněných lidských pozůstatků, správu a údržbu veřejného pohřebiště, včetně komunikací a okolní zeleně, pronájem hrobových míst a vedení související evidence.

e) Vymezení zón placeného stání

Dle § 23 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích obec může ve svém nařízení pro účely organizování dopravy na území obce vymezit oblasti obce, ve kterých lze místní komunikace nebo jejich určené úseky užít za cenu sjednanou podle cenových předpisů:

- k stání silničního motorového vozidla v obci na dobu časově omezenou, nejvýše však na dobu 24 hodin,
- k odstavení nákladního vozidla nebo jízdní soupravy v obci na dobu potřebnou k zajištění celního odbavení,
- k stání silničního motorového vozidla provozovaného právnickou nebo fyzickou osobou za účelem podnikání podle zvláštního právního předpisu, která má sídlo nebo provozovnu ve vymezené oblasti obce, nebo k stání silničního motorového vozidla fyzické osoby, která má místo trvalého pobytu nebo je vlastníkem nemovitosti ve vymezené oblasti obce,
- nebude-li tímto užitím ohrožena bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích a jiný veřejný zájem. V nařízení obce stanoví obec způsob placení sjednané ceny a způsob prokazování jejího zaplacení.

Jakmile obec nevydá vyhlášku, a přesto bude vybírat úplatu za parkování vozidel na obecním pozemku, jedná se o ekonomickou činnost. Místní komunikace nebo jejich určené úseky uvedené výše musí být označený příslušnou dopravní značkou podle zvláštního právního předpisu.

3.11.2 Ostatní plnění, která nejsou předmětem daně

a) Výnosy za uskutečněná plnění

Výnosy za uskutečněná plnění v rámci ekonomické činnosti, které nejsou předmětem daně, ZDPH striktně vymezuje v § 13 odst. 8 a v § 14 odst. 5. Jedná se hlavně o pozbytí obchodního závodu; vydání nebo poskytnutí majetku v nepeněžitě podobě ve hmotném majetku nebo nehmotném majetku, včetně poskytnutí služby jako náhrady nebo vypořádání podle zvláštního právního předpisu o nápravě majetkových křivd; poskytnutí dárku v rámci ekonomické činnosti, pokud jeho pořizovací cena bez daně nepřesahuje 500 Kč; dodání či vrácení vratného obalu, postoupení vlastní pohledávky. Dále zákon ustanovuje, že předmětem daně nejsou uskutečněná plnění, u nich je místo plnění mimo tuzemsko.

b) Přeúčtování nákladů

Přeúčtování nákladů je nezvyklý druh plnění, který není předmětem daně, uskutečňovaný za podmínek stanovených v § 36 odst. 11 ZDPH. Podle tohoto paragrafu platí, že do základu daně se nezahrnuje částka, kterou plátce obdržel od jiné osoby na úhradu částky vynaložené jménem a na účet této jiné osoby. Jedná se o tzv. přeúčtování nákladů, které plátce nakoupil a následně přeúčtoval na jiného plátce. Podmínka je, že se nejedná o vlastní náklady plátce, ale o náklady, které byly vynaloženy jménem a na účet jiné osoby. Tato plnění při jejich pořízení by neměla být účtována na vrub nákladů a při přeúčtování na jinou osobu ve prospěch výnosů. Mělo by se účtovat o pohledávce za třetí osobou, která po přeúčtování je vyrovnána. Dalšími zákonnými podmínkami je neuplatnění nároku na odpočet daně plátcem, který nakoupil přeúčtované plnění, a použití maximální pořizovací ceny tohoto zboží či služeb při jeho přeúčtování.

c) Výnosy, které nejsou považovány za uskutečněná plnění

Příjemce výnosů neprovádí dodání zboží ani neposkytuje služby. Mezi tyto výnosy patří zejména obdržení finanční částky jako náhrady škody od pojišťovny nebo přímo od osoby, která škodu způsobila, dále přijaté úroky z prodlení, dary, dotace, kauce, smluvní sankce atd.

3.12 Nárok na odpočet daně

Obecně uplatňování nároku na odpočet daně znamená právo plátce daně odečíst daň na vstupu ve svém daňovém přiznání od daně na výstupu za svá zdanitelná plnění a snížit si tak svoji daňovou povinnost. V § 72 odst. 2 ZDPH je definován pojem daň na vstupu, což se rozumí daň uplatněná podle tohoto zákona:

- na zboží, které bylo nebo má být plátcí dodáno,
- službu, která mu byla nebo má být poskytnuta,
- na zboží, které bylo plátcem pořízeno z jiného členského státu anebo dovezeno ze třetí země,
- na uvedení do stavu způsobilého k užívání dlouhodobého majetku vytvořeného vlastní činností, pokud plátce použije tento majetek pro účely, pro které má nárok na odpočet daně.

Uplatnit nárok na odpočet daně lze po splnění určitých podmínek. Obecné podmínky jsou vymezeny v § 72 a § 73 ZDPH. První a základní podmínkou je, že přijatá zdanitelná plnění, u kterých bude uplatňovat nárok, použije pro uskutečnění svých ekonomických činností (§ 72 odst. 1 ZDPH). Další podmínka je, že nárok na uplatnění odpočtu daně vzniká okamžikem, kdy vznikla povinnost tuto daň přiznat. Lze ho uplatnit v řádném daňovém přiznání nejpozději do tří let od prvního dne měsíce následujícího po zdaňovacím období, ve kterém nárok na odpočet daně vznikl. Další důležitou podmínkou je, že plátce musí mít daňový doklad vystavený jiným plátcem.

Obce v souvislosti s první a základní podmínkou narážejí na praktické problémy při uplatnění odpočtu. Obce provádějí ve velkém rozsahu veřejnou správu, přičemž při provozování těchto činností nejsou považovány za osobu povinnou k dani, jak již bylo uvedeno v předchozích kapitolách, a získané příjmy nejsou předmětem daně z přidané hodnoty. Při posuzování nároku na odpočet musí plátce používat tzv. přiřazovací způsob, což znamená, že musí posoudit u každého jednotlivého přijatého plnění, u každého nakoupeného zboží či služby, k jaké činnosti se vztahuje. V případě obcí bude mít tento způsob dvě fáze:

1. fáze – druh činnosti:

- ekonomická činnost,
- veřejná správa (činnost, která není považována za ekonomickou).

2. fáze – v rámci ekonomické činnosti dochází k posouzení, k jakému druhu ekonomické činnosti se přijaté zdanitelné plnění vztahuje:

- plnění s plným nárokem na odpočet – uvedená v § 72 odst. 1 ZDPH, zejména zdanitelná plnění,
- bez nároku na odpočet – osvobozená plnění dle § 51 ZDPH.

Obce v 1. fázi musí vyhodnotit každé přijaté zdanitelné plnění, zda se jedná o činnost ekonomickou nebo naopak výkon veřejné správy, a následně přiřadit k činnosti. Jakmile obec posoudí, že přijaté zdanitelné plnění se alespoň částečně týká ekonomické činnosti, splní obec základní podmínku nároku na odpočet daně a posuzuje je dále v rámci 2. fáze.

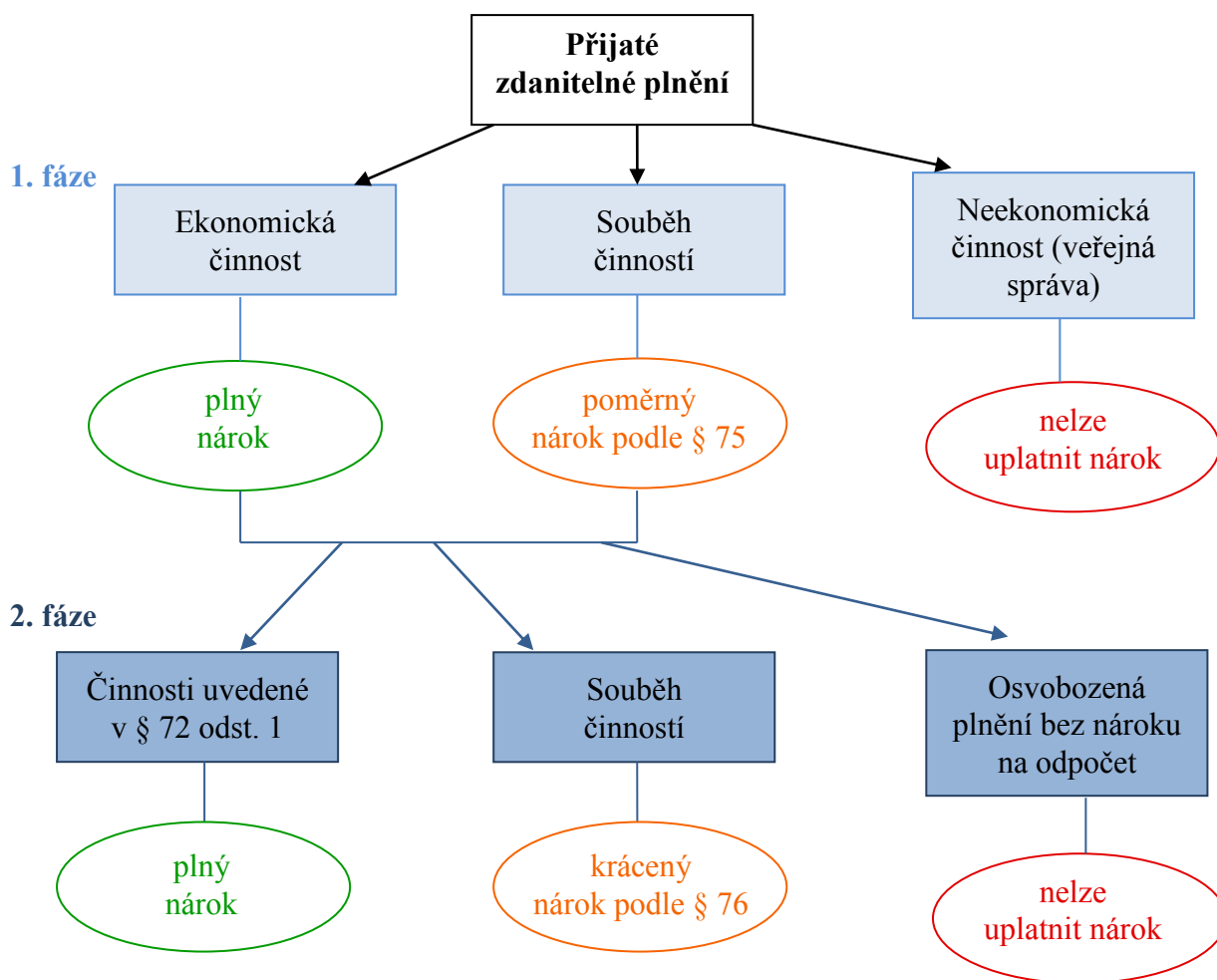
V případě, kdy PZP souvisí zcela s výkonem veřejné správy (neekonomickou činností), nesplňuje obec základní podmínku pro uplatnění odpočtu, tudíž nemá nárok na odpočet daně. Jakmile PZP je použito jak pro ekonomickou činnost ale i zároveň pro výkon veřejné správy, má obec **nárok na odpočet v poměrné výši** dle § 75 ZDPH. Naopak **nárok na odpočet daně v krácené výši** vzniká, jestliže plátce PZP použije v rámci svých ekonomických činností částečně pro plnění s nárokem na odpočet daně (§72 odst. 1 ZDPH) a plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně (§ 51 ZDPH).

V 2. fázi pokud obec zjistí, že má alespoň částečný nárok na odpočet daně, musí posoudit, k jakému druhu ekonomické činnosti se vztahuje. Zákon stanovuje **nárok na odpočet daně v plné výši**, jestliže PZP v rámci svých ekonomických činností použije plátce pro účely uskutečňování:

- zdanitelných plnění, u kterých vzniká povinnost přiznat daň na výstupu
- plnění osvobozených od daně s nárokem na odpočet daně
- plnění s místem plnění mimo tuzemsko (za podmínky, že pokud by se uskutečnila v tuzemsku, tak by u nich vznikl nárok na odpočet daně)

Pokud by PZP bylo použito pouze pro účely uskutečňování osvobozených plnění bez nároku na odpočet daně (§ 51 ZDPH), potom plátce **nemá nárok na odpočet daně**.

Obr. 3.2 Schéma pro posuzování nároku na odpočet daně

Zdroj: Šobán (2013, s. 122)

a) Nárok na odpočet v poměrné výši podle § 75 ZDPH

Plátce (obec) má nárok na odpočet daně v poměrné výši, která odpovídá rozsahu použití pro své ekonomické činnosti. Výše odpočtu daně v poměrné výši se vypočítá jako součin daně na vstupu a poměrného koeficientu, který vyjadřuje podíl použití plnění pro ekonomické činnosti. Poměrný koeficient se vypočítá jako procentní podíl zaokrouhlený na celé procento nahoru. Jestliže nelze v okamžiku uplatnění přesně stanovit poměrný koeficient, stanoví se tzv. kvalifikovaným odhadem. Po skončení kalendářního roku, ve kterém byl uplatněn nárok na odpočet v poměrné výši, je plátce povinen přepočítat skutečné využití přijatého plnění pro ekonomickou činnost. V případě, kdy se bude nově vypočítaný poměrný koeficient na konci roku lišit od původního poměrného koeficientu o více než 10 procentních bodů, provede se oprava výše uplatněného odpočtu v daňovém přiznání posledního zdaňovacího období. Když vyjde částka záporná, plátce je povinen opravit nárok na odpočet,

na druhou stranu pokud vyjde částka kladná, plátce je oprávněn opravit výši uplatněného odpočtu.

b) Nárok na odpočet v krácené výši podle § 76 ZDPH

Když obec použije PZP částečně pro plnění s nárokem na odpočet daně a pro osvobozená plnění bez nároku na odpočet, vzniká jí povinnost krátit nárok na odpočet daně koeficientem. U obcí mezi osvobozená plnění bez nároku na odpočet patří například poskytování kulturních, sociálních služeb, výchovné a vzdělávací činnosti prováděné ve školách apod. Obec stejně postupuje také v případech u přijatých zdanitelných plnění, u nichž nelze přesně určit, k jaké činnosti se vztahují. Jedná se hlavně o režijní výdaje, mezi které patří spotřeba elektrické energie, výdaje na pohonné hmoty, telefonní poplatky. Obec uplatňuje nárok na odpočet v krácené výši, odpovídající rozsahu použití pro plnění s nárokem na odpočet daně. Příslušná výše odpočtu daně v krácené výši se vypočte jako součin daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, u kterého má plátce nárok na odpočet daně v krácené výši, a koeficientu. Koeficient se vypočítá podle následujícího vzorce (3.1):

$$k = \frac{\text{součet částek bez daně za uskutečněná plnění, u kterých má plátce nárok na odpočet daně}}{\text{součet hodnot veškerých uskutečněných plnění (včetně osvobozených bez nároku na odpočet daně)}} \cdot 100 \quad (3.1)$$

Koeficient se uvádí v procentech a zaokrouhluje se na celé procento nahoru. Jeho hodnota může být od 1 do 94 %. Jestliže je vypočtená hodnota po zaokrouhlení 95 a vyšší, považuje se koeficient jako roven 100 % a tudíž nedochází k žádnému krácení odpočtu daně. Koeficient se vypočítá jednou za rok z údajů za celý kalendářní rok. Dále § 76 odst. 4 ZDPH definuje, jaké plnění se do výpočtu koeficientu nezahrnuje:

- prodej DM, pokud tento majetek plátce využíval pro své ekonomické činnosti,
- poskytnutí finančních služeb, dodání nemovité věci a nájem nemovité věci, a to pouze pokud jsou doplňkovou činností plátce uskutečňovanou příležitostně,
- plnění podle § 13 odst. 4 písm. b) (jedná se o pořízení DM vytvořeného vlastní činností).

c) Vyrovnání odpočtu podle § 77 ZDPH

Vyrovnání odpočtu je korekční mechanismus, provádějící se u krátkodobého majetku (drobného majetku a zásob). Původní odpočet uplatněný před jeho použitím podléhá vyrovnání, pokud ve lhůtě pro uplatnění nároku na odpočet daně (3 roky), plátce tento

majetek použije v rámci svých ekonomických činností pro jiné účely, než které zohlednil při uplatnění původního odpočtu daně. Použitím pro jiné účely se rozumí případy, kdy plátce uplatnil původní odpočet daně:

- v plné výši a následně jej použije pro účely, pro které:
 - má nárok na odpočet daně v plné výši
 - nemá nárok na odpočet daně
- v krácené výši a následně jej použije pro účely, pro které:
 - nemá nárok na odpočet daně
 - má nárok na odpočet daně v plné výši

Výpočet se rovná jako rozdíl výše nároku na odpočet daně k okamžiku použití majetku a výše původně uplatněného odpočtu daně). Je-li vypočtená částka vyrovnání odpočtu kladná, je plátce oprávněn provést vyrovnání, je-li záporná, je plátce povinen provést vyrovnání.

Pokud by došlo v dalším zdaňovacím období zase k přechodu majetku a změně účelu jeho použití, tato změna již neovlivní výši nároku na odpočet daně.

d) Úprava odpočtu daně podle § 78 ZDPH

Tato korekce se provádí u dlouhodobého majetku, kromě dlouhodobého majetku vytvořeného vlastní činností. Původní odpočet daně uplatněný u pořízeného DM podléhá úpravě, jestliže v některém z kalendářních roků následujících po roce, ve kterém byl původní odpočet uplatněn, dojde ke změně v rozsahu využití tohoto majetku. To znamená změnu v rozsahu použití majetku pro ekonomické a neekonomické činnosti, nebo pro činnosti s plněním s nárokem na odpočet a bez nároku na odpočet daně.

Lhůta pro úpravu odpočtu daně činí 5 let a začíná běžet kalendářním rokem, v němž byl DM pořízen nebo původní odpočet uplatněn. V případě staveb, jednotek a jejich technického zhodnocení a u pozemků se lhůta prodlužuje na 10 let. Úprava odpočtu daně se provádí v posledním zdaňovacím období roku, v němž došlo ke změně účelu použití majetku. Úpravu odpočtu provádí plátce, pokud bude rozdíl mezi ukazateli nároku na odpočet daně větší než 10 procentních bodů. Vzorec (3.2) pro výpočet úpravy odpočtu:

$$\text{úprava odpočtu} = \frac{\text{daň na vstupu} \cdot (UNO1 - UNO2)}{5 \text{ (v případě nemovitostí 10)}} \quad (3.2)$$

UNO1 – ukazatel nároku na odpočet daně v roce provedení změny účelu použití majetku

UNO2 – ukazatel nároku na odpočet daně v roce pořízení majetku (při původním uplatnění odpočtu)

UNO může nabývat těchto hodnot:

- UNO = 0 % - v tomto případě plátce nemá nárok na odpočet
- UNO = 100 % - plátce má nárok na odpočet v plné výši
- UNO = poměrný nebo vypořádací koeficient, (popřípadě jejich součin) – plátce má nárok na odpočet v částečné výši

Dojde-li u DM ve lhůtě pro úpravu odpočtu daně k uskutečnění dodání zboží nebo poskytnutí služby, změní se vzorec (3.3):

$$\text{úprava odpočtu} = \frac{\text{daň na vstupu} \cdot (UNO1 - UNO2)}{5 \text{ (v případě nemovitostí 10)}} \cdot Z \quad (3.3)$$

Z – počet let zbývajících do konce lhůty pro úpravu odpočtu daně včetně roku, ve kterém je úprava provedena

3.13 Režim přenesení daňové povinnosti

Obecně je účel režimu přenesení povinnosti plátce (poskytovatele plnění) přiznat a zaplatit daň na výstupu za uskutečněná zdanitelná plnění s místem plnění v tuzemsku v zákoně o DPH stanovených případech na plátce, který toto zdanitelné plnění přijal (příjemce plnění). ZDPH tento zvláštní režim upravuje v § 92a až §92e. Režim se použije pouze v případě, když je příjemce plnění plátce. Dále se režim přenesení daňové povinnosti použije při uskutečnění zdanitelného plnění s místem plnění v tuzemsku, pokud se jedná o:

- dodání zlata plátcí (§ 92b ZDPH),
- dodání zboží uvedeného v příloze č. 5 k zákonu DPH plátcí (§ 92c),
- obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů (§ 92d),
- poskytnutí stavebních nebo montážních prací (§ 92e).

Poskytovatel plnění je povinen na vystaveném daňovém dokladu uvést sdělení, že „**daň odvede zákazník**“. Při tomto režimu poskytovatel uskuteční plnění za úplatu bez daně a příjemci vzniká povinnost přiznat a zaplatit daň na výstupu, a to ke dni uskutečnění zdanitelného plnění. Zároveň příjemci vniká ve stejné výši nárok na odpočet daně. Poskytovatel i příjemce plnění jsou povinni vést za každé zdaňovací období pro daňové účely evidenci s údaji vymezenými v § 92a ZDPH (DIČ, den uskutečnění zdanitelného plnění, základ daně, rozsah a předmět plnění). Další povinnosti poskytovatele i příjemce plnění je

předložení správci daně spolu s daňovým přiznáním výpis z evidence pro daňové účely podle § 92a odst. 5 ZDPH.

Obec jako plátce DPH se nejčastěji může setkat v režimu přenesení daňové povinnosti při poskytnutí stavebních a montážních prací. Podle § 92e ZDPH se režim přenesení daňové povinnosti uplatní u stavebních prací, odpovídajících kódům 41 až 43 Klasifikace produkce CZ-CPA, poskytnutých plátcem jinému plátcí. Pokud budou stavební a montážní práce poskytnuty uvedeným subjektům zcela výlučně pro výkon veřejnoprávní činnosti, nejsou obce v pozici odběratele – osoby povinné k dani, potažmo plátce a přenesení daňové povinnosti se na ně nevztahuje. Pokud obec přijme jako plátce stavební a montážní práce, které využije i pro svoji ekonomickou činnost, vztahuje se na ně přenesení daňové povinnosti. V případě, kdy využití stavebních a montážních prací nebude jednoznačné, nebo obec bude mít o budoucím využití plnění pochybnosti, či předloží své DIČ, to znamená, že se prokazuje v pozici plátce, aniž by uvedené práce blíže upřesnila, uplatní se přenesení daňové povinnosti a to na celý objem přijatých stavebních nebo montážních prací. V režimu přenesení daňové povinnosti je velmi důležitá spolupráce při předávání informací mezi obcí, jako příjemcem služby a poskytovatelem. Pokud by se režim přenesení daňové povinnosti neuplatnil, poskytovatel služeb by fakturoval práce včetně DPH na výstupu a obec by zaplatila tuto daň v hodnotě přijatého plnění a zpravidla by ji zaúčtovala do nákladů.

3.14 Veřejná diskuze Evropské komise

V období od 14. 10. 2013 do 25. 04. 2014 byla Evropskou komisí vyhlášena veřejná diskuze ohledně legislativy v oblasti DPH na veřejné orgány a osvobození od daně ve veřejném zájmu.

Účel této diskuze je, aby Evropská komise zjistila názory odborné veřejnosti na výjimky v pravidlech uplatňování daně z přidané hodnoty ve veřejném sektoru z důvodu veřejného zájmu. Už v roce 2010 přinesla veřejná diskuze o zelené knize budoucnosti DPH názory ze strany zúčastněných soukromých stran, že je potřeba reformy DPH ve veřejném sektoru. Naopak veřejné subjekty byly toho názoru, že rozdílné zacházení se soukromým a veřejným sektorem je oprávněné a stávající pravidla by měla být zachována. Evropská rada souhlasila s potřebou podrobněji zkoumat stávající pravidla EU o uplatňování DPH ve veřejném sektoru, pokud ve výkonu veřejné správy existuje konkurence mezi veřejným a soukromým sektorem a je zde zvýšené riziko narušení hospodářské soutěže. To je jedno z opatření, které by mělo vést k efektivnějšímu systému DPH. Evropská komise přijala

v prosinci 2011 hlášení o budoucnosti DPH, které stanovuje základní vlastnosti, které jsou základem pro nový režim DPH a měly by vytvořit jednodušší, robustnější a efektivnější systém DPH v EU.

Hlavním problémem v rámci stávajícího systému DPH je nedostatek neutrality. Může docházet k narušení hospodářské soutěže na výstupní a vstupní straně. Na výstupní straně může vzniknout narušení hospodářské soutěže, pokud stejná činnost prováděná soukromým subjektem je zdaňována a naopak veřejným subjektem zdaňována není.

Evropská komise vyhlásila tuto veřejnou konzultaci, aby všechny zainteresované strany mohly vyjádřit své názory na toto téma, odpověděli na otázky položené v konzultačním dokumentu s názvem „Přezkum stávajících předpisů týkajících se DPH na veřejné orgány a osvobození od daně ve veřejném zájmu.“ Dále aby zmínily specifické problémy v důsledku současných pravidel pro DPH, konkrétní příklady narušení hospodářské soutěže v rámci vnitřního trhu. Tato diskuze je výlučně technické povahy.

Dle názoru autorky je tato diskuze určitě potřebná, měly by být vymezeny činnosti, při kterých dochází k narušení hospodářské soutěže. Veřejný sektor by neměl být z pohledu DPH zvýhodňován v činnostech prováděných i soukromým subjektem.

4 Praktická aplikace DPH u obce Odry

Kapitola prakticky aplikuje DPH u vybrané obce Odry. Úvod kapitoly je věnován představením samotného města Oder. Dále jsou zachyceny jednotlivé vlastní daňové povinnosti města Oder za rok 2013. Závěr kapitoly se zabývá vlastním návrhem pro město a to stanovením poměrného koeficientu a koeficientu pro krácená plnění. Je zde vypočítán nárok na odpočet města při použití obou koeficientů.

4.1 Představení města Odry

Město Odry bylo založeno ve druhé polovině 13. století. Leží v jižní části Oderských vrchů v nadmořské výšce 303 m n. m. a rozkládá se na obou stranách řeky Odry. Katastrální výměra města je 74,08 km². Město Odry spadá pod Moravskoslezský kraj a bývalý okres Nový Jičín. Ke dni 31. 12. 2012 zde žilo 7 358 obyvatel, průměrný věk 40,5. (ČSÚ). Znak Oder tvoří modrý podklad, na kterém stojí na trámové konstrukci dřevěná věž zlaté barvy s cimbuřím o čtyřech stínkách, a se zlatou valbovou střechou se dvěma zlatými makovicemi viz Obr. 4.1.

Město tvoří historické jádro, které je městskou památkovou zónou. Tvoří ji renesanční měšťanské domy umístěné na náměstí, socha Nanebevzetí Panny Marie, neoklasicistní kašna na náměstí, části opevňovacích zdí a polokruhová bašta, kostel svatého Bartoloměje, fara, zámecký park, který prošel nedávno revitalizací.

Město Odry patří mezi obce s rozšířenou působností (obce III) Moravskoslezského kraje. K Odrám je připojeno 8 místních částí: Dobešov, Kamenka, Klokočůvek, Loučky, Pohor, Tošovice, Veselí a Vítovka. Odry spolu s devíti obcemi (Heřmánky, Heřmanice u Oder, Jakubčovice nad Odrou, Jeseník nad Odrou, Kunin, Luboměř, Mankovice, Spálov, Vražné) jsou součástí mikroregionu Odersko. Jedná se o dobrovolné sdružení obcí ze dne 19. 12. 2001, kdy samotné Odry plní povinnosti správního a ekonomického centra tohoto mikroregionu. Cílem tohoto sdružení je vzájemná spolupráce, obnova a rozvoj venkovských sídel, infrastruktury, rozvoj místního průmyslu, zemědělství, cestovního ruchu a ochrana životního prostředí.

Město Odry zřídilo a spravuje pět příspěvkových organizací: Základní škola Odry, Komenského ulice; Základní škola Odry, Pohořská ulice; Mateřská škola Čtyřlístek Odry; Městská nemocnice v Odrách, p. o.; Dělnický dům v Odrách – kulturně společenské zařízení. Dále město spravuje 1 obchodní korporaci a to Oderskou městskou společnost, s. r. o.

Obr. 4.1 Znak města Oder

Zdroj: www.odry.cz

4.2 Město Odry jako plátce DPH

Město Odry se stalo plátcem DPH k 1. 1. 2010 z důvodu překročení obrátu pro povinnou registraci k DPH. Zdaňovací období města je čtvrtletní na základě registrace v roce 2010 a výše obrátu. Městu bylo přiřazeno daňové identifikační číslo CZ00298221. Město Odry nejsou vedeny jako nespolehlivý plátce DPH.

Místně příslušným správcem daně je pro město Odry Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště ve Fulneku. Od 1. 1. 2013 dle zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, je výběrem daní pověřeno 14 finančních úřadů (finanční úřad s působností na území hlavního města Prahy a 13 finančních úřadů s územní působností krajů České republiky).

4.3 Ekonomická činnost města

Město vykonává jak činnost v rámci veřejné správy, také i činnosti ekonomické, které jsou předmětem daně z přidané hodnoty, a lze u nich uplatnit nárok na odpočet daně. Některé jednotlivé činnosti lze ihned identifikovat jako ekonomické a některé ihned za výkon veřejné správy, u kterých nelze uplatnit nárok na odpočet daně, avšak existují činnosti, které jsou sporné a dochází k souběhu obou činností, u těchto lze uplatnit poměrný nárok na odpočet daně.

Město Odry nemá stanoven poměrný koeficient, kterým by krátila přijatá plnění použitá k výkonům veřejné správy a k ekonomickým činnostem. Město Odry má živnostenské oprávnění na obory činnosti: vydavatelské, polygrafická výroba, knihařské a kopírovací práce, zprostředkování obchodu a služeb, výstavba vodovodů a kanalizací a úprava a rozvod vody, provozování kulturních, kulturně-vzdělávacích a zábavních zařízení, pořádání kulturních produkcí, zábav, výstav, veletrhů, přehlídek, prodejních a obdobných akcí, výstavbu tělovýchovných a sportovních zařízení a organizování sportovních činností.

V rámci ekonomické činnosti prodává město Odry zboží a služby prostřednictvím svého Městského informačního centra, jedná se například o kopírování, prodej turistických map, cyklomap, pohlednic, publikací, plány měst, průvodce, vstupenek na představení Dělnického domu, prodej upomínkových předmětů se znakem města Oder. Město Odry poskytuje reklamu v Oderském zpravodaji a zároveň má příjmy z prodeje tohoto zpravodaje. Dále pronajímá nebytové prostory plátcům i neplátcům, dodává teplo, pronajímá stánky na tržnici, kde vyfakturuje i spotřebu elektrické energie.

Město Odry u stavebních a montážních prací ve velkém měřítku uplatňuje režim přenesení daňové povinnosti

4.4 Vlastní daňové povinnosti města Oder za rok 2013

Jak už bylo zmíněno výše, město Odry je plátcem se čtvrtletním zdaňovacím obdobím. Město Odry nemá stanovený poměrný koeficient, kterým by krátilo přijatá plnění k výkonu veřejné správy i ekonomické činnosti. Ve sporných případech raději vůbec nárok na odpočet daně neuplatňuje.

Přiznání k dani z přidané hodnoty 1. čtvrtletí

V prvním čtvrtletí bylo základem daně dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku ve výši 148 991 Kč. Mezi tato plnění patřily především příjmy za prodej Oderského zpravodaje, inzerce ve zpravodaji, kopírování v Městském informačním centru, dodávky tepla. Další položkou základu daně bylo v režimu přenesení daňové povinnosti – odběratel zboží ve výši 934 340 Kč. Do tohoto základu daně patřily položky především stavební práce – postavení Veřejného WC a čekárny, rozšíření hřbitova, kolumbárium, oprava žlabů a klempířské práce, oprava osvětlení skladu, montáž průtokového ohřívače, instalatérské práce, oprava samouzavíracích dveří v čekárně.

Přijatá zdanitelná plnění města od plátců za první čtvrtletí byla ve výši 193 905 Kč a zahrnovala například vytištění Oderského zpravodaje, zálohy na dodávky elektřiny a zemního plynu.

Městu Odry vznikla celková daň na výstupu ve výši 221 571 Kč, celkový odpočet daně byl 31 016 Kč, tudíž vlastní daňová povinnost města v prvním čtvrtletí byla v hodnotě 190 555 Kč.

Přiznání k dani z přidané hodnoty 2. čtvrtletí

V druhém čtvrtletí muselo město kromě řádného přiznání k dani z přidané hodnoty podat i dvě dodatečné daňové přiznání. Důvodem byl mylně vyplněn řádek 43.

Výsledný základ daně pro 2. čtvrtletí u dodání zboží nebo poskytnutí služeb s místem plnění v tuzemsku byl ve výši 123 702 Kč. Mezi tato plnění patřila například inzerce ve zpravodaji, kopírování, spotřeba elektrické energie na tržnici a také pronájem stánků na tržnici, prodej zpravodaje.

Další položkou základu daně bylo v režimu přenesení daňové povinnosti – odběratel zboží ve výši 3 183 956 Kč. Město nechalo opravit silnici na ulici Slunečné, dále stavební práce na rozšíření hřbitova, výmalba kanceláře a kaple, stavební práce - Sběrný dvůr, nakládka a odvoz sutě, stavební úpravy na autobusovém nádraží, oprava kanalizačních šachet, dovoz zeminy na dětské hřiště a zámeckého parku, úpravy chodníků na sídlišti, výměny svítidel a jiné menší úpravy a údržby.

Přijatá zdanitelná plnění od plátce byla v hodnotě 198 331 Kč. Město i v tomto čtvrtletí nechalo vytisknout Oderský zpravodaj, zaplatilo zálohy na dodávky elektřiny, zemního plynu, vytištění 6 000 ks letáků.

Vlastní daňová povinnost obce činila 655 477 Kč, celková daň na výstupu 690 376 Kč a odpočet daně město uplatnilo v plné výši 34 899 Kč.

Přiznání k dani z přidané hodnoty 3. čtvrtletí

Ve třetím čtvrtletí bylo základem dodání daně zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku ve výši 144 495 Kč. Mezi tato plnění patřily především příjmy z inzerce ve zpravodaji, jeho prodej, spotřeba elektrické energie na městské tržnici, kopírování v informačním centru, dodávky tepla, vodné a stočné, pronájmy nebytových prostor. Město také provedlo několik oprav a údržeb v režimu přenesení daňové povinnosti – odběratel zboží ve výši 8 697 309 Kč. Jednalo se například o opravy několik chodníků, opravy informačních tabulí, oprava fasády kaple, výmalba na sociálním odboru, stavební práce – Sběrný dvůr, parkoviště, oprava vysklených vstupních dveří na MěÚ, natěračské práce, oprava a nátěry stožárů, stavební práce na ZUŠ, stavební práce na budově úřadu práce

Přijatá zdanitelná plnění města od plátce byla ve výši 79 942 Kč, zejména se jednalo o nákup zboží, zálohy na elektrickou energii, zemní plyn, vodné a stočné, vytištění Oderského zpravodaje.

Ve 3. čtvrtletí mělo město Odry daň na výstupu ve výši 1 851 549 Kč, celkový odpočet daně byl 12 998 Kč, městu vznikla vlastní daňová povinnost v částce 1 838 551 Kč.

Přiznání k dani z přidané hodnoty 4. čtvrtletí

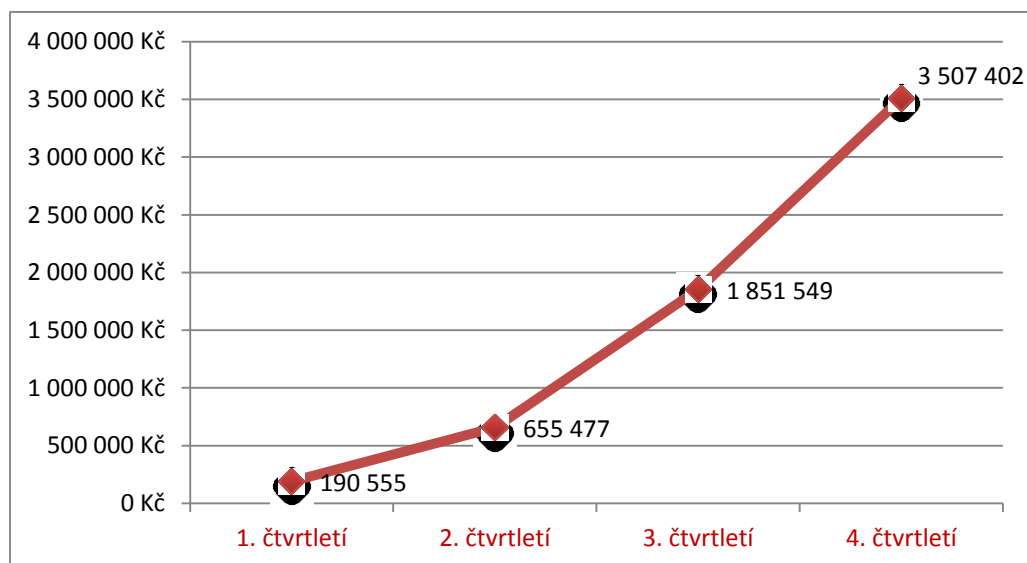
Základ daně dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku byl ve 4. čtvrtletí 158 355 Kč. Město mělo opět příjmy z prodeje a inzerce městského zpravodaje, ze spotřeby elektrické energie a z pronájmu stánku na tržnici, z kopírování, příjmy za využití internetu v knihovně, dodávky tepla a z vodného stočného. I v tomto čtvrtletí mělo jako odběratel zboží v režimu přenesení daňové povinnosti základ daně ve výši 18 230 984 Kč. Město nechalo provést například opravu kanalizace, opravu místností MěÚ plus malířské práce, opravu mostu, dále také nechalo provést montáž vánočních ozdob, zajištění vánočních trhů, dovoz a nakládání zeminy, nakládka a odvoz sutě, oprava elektrického ohřívače vody, malířské práce v budově MěÚ a další.

Mezi přijatá zdanitelná plnění od plátců patřilo například vytištění Oderského zpravodaje, zálohy na elektrickou energii a zemní plyn, vodné stočné. Tato plnění byla ve výši 268 305 Kč, základ daně ze zdanitelných plnění v přenesené daňové povinnosti byl ve výši 1 150 910 Kč.

Město Odry mělo daň na výstupu ve výši 3 856 076 Kč, celkový odpočet daně 284 674 Kč, vlastní daňová povinnost byla 3 571 402 Kč.

Jednotlivé čtvrtletní daňové povinnosti města Oder jsou zobrazeny v následujícím grafu 4.1.

Graf 4.1 Daňové povinnosti města v roce 2013

Zdroj: vlastní zpracování

Jak lze z grafu vyčíst, nejmenší daňová povinnost městu vznikla v 1. čtvrtletí roku 2013 ve výši 190 555. Naopak největší daňovou povinnost mělo město ve 4. čtvrtletí ve výši 3 507 402 Kč, oproti 1. čtvrtletí je to až 18 krát více. Tento razantní rozdíl vznikl ve 4. čtvrtletí díky vysokému základu daně z režimu přenesení daňové povinnosti u stavebních a montážních prací, kdy město v tomto kvartálu uskutečnilo nejvíce oprav, stavebních prací atd. V roce 2013 nevznikl městu žádný nadměrný odpočet daně, který by přinášel výhody z plátcovství DPH, vlastní daňová povinnost představuje jen zátěž pro rozpočet města.

Na druhé straně ale jednotlivé obce mají příjmy do svých rozpočtů ze sdílených daní podle zákona č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů. Rozpočtové určení daní v ČR neboli daňové určení stanovuje do jakého rozpočtu příslušná daň nebo její část plyne. Rozpočtové určení daní sehrává rozhodující úlohu na příjmové straně obecních rozpočtů a má značný vliv na jejich finanční stabilitu. Tyto příjmy nejsou nijak účelově vázány. Z hlediska obcí můžeme členit tyto daně na svěřené a daně sdílené. Daně svěřené jsou daně, jejichž výnosy plynou do rozpočtu té obce, na jejímž území byly tyto výnosy vybrány. Obec může ovlivňovat výši výnosu například, zvýšením počtu poplatníků takovýchto daní. V současnosti můžeme zařadit mezi daně svěřené daň z nemovitých věcí. Avšak větší část daňových příjmů představují daně sdílené. U tohoto typu daní určuje stát procento z výnosů, které náleží obcím. Jako daně sdílené lze považovat například daň z přidané hodnoty nebo daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti atd.

Město Odry za rok 2013 mělo celkové příjmy z daně z přidané hodnoty ve výši 33 871 914 Kč a z daně z nemovitých věcí ve výši 4 734 229 Kč.

4.5 Vlastní návrh pro obec

Obec by mohla získat alespoň část nároku na odpočet daně v případě stanovení poměrného koeficientu dle § 75 ZDPH a koeficientu pro krácení plnění podle § 76 ZDPH.

4.5.1 Stanovení poměrného koeficientu

Město Odry v rámci ekonomické činnosti na zdanitelná plnění uplatňuje daň na výstupu s odpovídající sazbou základní 21 % nebo sníženou 15 %. U přijatých zdanitelných plnění uskutečňovaných na základě ekonomické činnosti uplatňuje plný nárok na odpočet daně.

Na činnosti v oblasti veřejné správy město neuplatňuje daň na výstupu v souladu se ZDPH a u souvisejících přijatých plnění neuplatňuje nárok na odpočet.

Pokud město nemůže jednoznačně výdaje přiřadit k činnosti ekonomické ani k výkonu veřejné správy, neuplatňuje město Odry nárok na odpočet v poměrné výši.

ZDPH nestanovuje konkrétní metodu výpočtu poměrného koeficientu dle § 75 ZDPH, kterým je nutno daň na výstupu krátit. Město může tedy využít jakoukoliv věcnou metodu zohledňující použití pro ekonomickou činnost.

Stanovení poměrného koeficientu pro město Odry

Město může stanovit poměrný koeficient například z podílů celkových výnosů. V čitateli budou celkové výnosy z ekonomické činnosti (hospodářská činnost) a ve jmenovateli součet celkových výnosů z ekonomické činnosti a činnosti veřejnosprávní (hlavní činnost) tzn. veškerá činnost města. Koeficient zaokrouhlen na celé procento nahoru.

Hlavní činnost 124 375 178 Kč

Hospodářská činnost 2 600 565 Kč

Výpočet:

$$\text{poměrný koeficient} = \frac{2\,600\,565}{(2\,600\,565 + 124\,375\,178)} \cdot 100$$

$$\text{poměrný koeficient} = 3 \%$$

Pro město Odry vyšel poměrný koeficient podle § 75 pro rok 2013 v hodnotě 3 %.

Příklady na výpočet nároku na odpočet daně v poměrné výši:

Příklad č. 1: Město nakupuje služby od plátce daně za úklid v budově odboru dopravy. Za tuto službu platí měsíčně dle faktury částku 14 000 Kč + DPH 2 940 Kč. Část této budovy pronajímá plátcům daně a požaduje za úklid od nájemníků úplatu. Celková podlahová plocha nemovitosti činí 350 m², z čehož pronajímaná část plochy tvoří 190 m² a kancelářské prostory pro odbor dopravy 160 m².

Postup:

$$\text{poměrný koeficient} = \frac{190}{350} \cdot 100 = 55 \%$$

$$\text{poměrný nárok na odpočet} = 2\,940 \cdot 55 \% = 1\,617 \text{ Kč}$$

$$\text{základ daně pro poměrný odpočet} = 14\,000 \cdot 55 \% = 7\,700 \text{ Kč}$$

V daňovém přiznání uvede město na řádku č. 40 základ daně ve výši 7 700 Kč a nárok na odpočet daně 1 617 Kč ve sloupci „V plné výši“. Zároveň tyto hodnoty vyplní i na řádku č. 47.

Příklad č. 2: Město nakoupí na začátku zdaňovacího období zahradní traktor za částku 80 000 Kč + 16 800 DPH, který bude využíván pro údržbu obecní zeleně a předpokládá se také jeho částečné využití k ekonomické činnosti v rámci pronájmu fyzickým osobám. V době pořízení traktoru není znám poměr využití pro ekonomickou činnost. Město předpokládá, že k pronájmu bude sloužit z 10 %. Tudíž v daném zdaňovacím období, kdy došlo k pořízení traktoru, uplatnilo obec nárok na odpočet daně ve výši 1 680 Kč.

Na konci roku, na základě údajů za celý rok bylo zjištěno, že zahradní traktor byl využíván v 30 % k ekonomické činnosti. Skutečný poměr je tedy, vyšší než o 10 % bodů. Město je oprávněno opravit uplatněný nárok na odpočet daně podle skutečného poměru využití k ekonomické činnosti.

Postup:

$$\text{úprava odpočtu daně} = (16\,800 \cdot 30\%) - 1\,680 = 5\,040 - 1\,680 = 3\,360 \text{ Kč}$$

Město si o vypočtenou částku 3 360 Kč zvýší nárok na odpočet daně za zdaňovací období v posledním čtvrtletí.

4.5.2 Stanovení koeficientu pro krácená plnění

Krácení nároku na odpočet daně použije město u přijatých zdanitelných plnění v rámci svých ekonomických činností jak pro plnění s nárokem na odpočet daně, tak pro plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně s místem plnění v tuzemsku i mimo tuzemsko. Činnosti v rámci veřejné správy se do tohoto koeficientu nezahrnují. Město má nárok na odpočet daně pouze v krácené výši, odpovídající rozsahu použití pro plnění s nárokem na odpočet daně. Přesný výpočet je uveden v kapitole 3.12 písmeno b).

Příklad na stanovení koeficientu pro krácená plnění pro rok 2013

Za zdaňovací období 1. čtvrtletí až 4. čtvrtletí 2013 město vykázalo tyto údaje:

dodání zboží v tuzemsku	575 543 Kč
režim přenesení daňové povinnosti	31 046 589 Kč
příjem z kapitálového majetku	7 579 006 Kč

Zdanitelná plnění: 575 543 Kč

Osvobozená plnění: 7 579 006 Kč příjem z kapitálového majetku - dodání vybraných nemovitých věcí podle § 56 odst. 1 ZDPH (pozemku, práva stavby, stavby, podzemní stavby, se samostatným účelovým určením, inženýrské sítě, jednotky). Dále podle § 56 odst. 3 ZDPH je s účinností od 1. 1. 2014 od daně osvobozeno dodání vybrané nemovité jiné než uvedené v § 56 odst. 1 ZDPH po uplynutí 5 let od vydání prvního kolaudačního souhlasu nebo ode dne, kdy bylo započato první užívání stavby, a to k tomu dni, který nastane dříve.

Vypočtený koeficient se zaokrouhlí na celé procento nahoru.

Výpočet koeficientu:

$$k = \frac{575\,543}{(575\,543 + 7\,579\,006)} \cdot 100$$

$$k = 8 \%$$

Pro město vyšel koeficient pro krácení plnění podle § 76 pro rok 2014 v hodnotě 8 %.

Výpočet nároku na odpočet v jednotlivých čtvrtletích za rok 2013 s uplatňováním poměrného koeficientu a koeficientu pro krácení plnění:

Nárok na odpočet bude vypočítán z režijních nákladů, které město nemůže jednoznačně přiřadit, zda se týkají veřejné správy nebo ekonomické činnosti a v případě ekonomické činnosti, zda jde o plnění s nárokem na odpočet daně nebo plnění osvobozená. Hodnota poměrného koeficientu je 3 % a koeficientu pro krácení plnění 8 % viz výpočty výše.

I. čtvrtletí

Celkové režijní náklady 153 263 Kč

Z toho DPH 21% 32 185 Kč

Nárok na odpočet:

$$32\,185 \cdot 0,03 \cdot 0,08 = 77,2$$

Nárok na odpočet daně by se zvýšil o 77,2 Kč.

II. čtvrtletí

Celkové režijní náklady 146 674 Kč

Z toho DPH 21% 30 802 Kč

Nárok na odpočet:

$$30\,802 \cdot 0,03 \cdot 0,08 = 73,9$$

Nárok na odpočet daně by se zvýšil o 73,9 Kč.

III. čtvrtletí

Celkové režijní náklady 187 351 Kč

Z toho DPH 21% 39 344 Kč

Nárok na odpočet:

$$39\,344 \cdot 0,03 \cdot 0,08 = 94,4$$

Nárok na odpočet daně by se zvýšil o 94,4 Kč.

IV. čtvrtletí

Celkové režijní náklady 205 120 Kč

Z toho DPH 21% 43 075 Kč

Nárok na odpočet:

$$43\,075 \cdot 0,03 \cdot 0,08 = 103,4$$

Nárok na odpočet daně by se zvýšil o 103,4 Kč.

Nárok na odpočet daně by se celkově v roce 2013 zvýšil o 348,9 Kč. Hodnota daňové povinnosti po provedených úpravách koeficienty by se městu Odry snížila o 348,9 Kč. Z této nepatrné hodnoty vyplývá, že se městu nevyplatí uplatňovat poměrný koeficient a koeficient pro krácená plnění.

Město se tudíž nerozhodlo ani v roce 2014 pro uplatňování jak poměrného koeficientu tak pro uplatnění koeficientu pro krácené plnění. Znamenalo by to značnou administrativní a časovou zátěž pro nastavení nového systému DPH.

Město i v roce 2014 bude dále upřednostňovat režim přenesení daňové povinnosti ve stavebních a montážních pracích, tímto se jistí před tzv. ručením za daň podle § 109 ZDPH. Kdy ručí příjemce zdanitelného plnění za daň nezaplacenou poskytovatelem tohoto plnění správci daně za zdaňovací období, ve kterém se uskutečnilo předmětné zdanitelné plnění. Dále musí město hlídat seznam nespolehlivých plátců. Pokud odebere službu nebo zboží, automaticky přebírá riziko ručení za nezaplacenou daň z přidané hodnoty z tohoto zdanitelného plnění za svého dodavatele, jestli byl v okamžiku uskutečnění plnění na tomto seznamu.

5 Závěr

Obce obecně uskutečňují širokou škálu činností. V pozici plátce daně z přidané hodnoty musí tyto činnosti, rozlišovat na výkony veřejné správy, kdy tyto činnosti nepodléhají dani a výkony ekonomické činnosti, které podléhají dani nebo jsou od daně osvobozené. Obci při posuzování činností můžou nastat určité nejasnosti, kdy si nemusí být stoprocentně jistá, zda posuzovaná plnění spadají pod veřejnoprávní nebo ekonomickou činnost. V současné době neexistuje žádný zákon či vyhláška, která by přesněji definovala jednotlivé činnosti. Obce si můžou pouze na základě praxe a rad od finančního úřadu vytvořit svoji směrnici, ze které by vycházely při zařazování činnosti. Vybrané město Odry žádnou takovou směrnici nedisponuje.

Dalším typickým problémem v rámci DPH, který musí obce řešit, je nárok na odpočet. Jak už bylo v práci zmíněno, při provozování pouze ekonomické činnosti obce uplatňují nárok na odpočet daně, při souběhu činností mohou uplatňovat pouze poměrný nárok na odpočet daně. Dále obce uskutečňují v rámci ekonomické činnosti jak zdanitelná plnění, u kterých vzniká nárok na odpočet daně na vstupu, tak osvobozená plnění bez nároku na odpočet. V tomto případě musí město u těchto plnění krátit koeficientem. Město Odry neuplatňuje žádný poměrný ani krácený koeficient u nároku na odpočet daně. V bakalářské práci v praktické části v kapitole 4. je nastíněno několik příkladů k výpočtu poměrného a kráceného koeficientu, jak by mohlo město Odry postupovat. Autorka nedoporučuje za těchto okolností městu, aby využívalo obou koeficientu při nároku na odpočet daně vzhledem k nízké výši koeficientů.

Nelze zcela jednoznačně určit, zda je pro město plátcovství DPH výhodné nebo nikoliv. Ve zkoumaném období roku 2013 městu nevznikl žádný nadměrný odpočet daně. V rámci studia DPH, také při návštěvách finančního odboru města Oder a získání informací ohledně DPH lze říci, že uplatňování DPH u města Oder, a i jiných obcí, je velmi náročnou činností jak administrativně tak i časově v rámci působnosti města, navíc problematika DPH vyžaduje neustálé vzdělávání konkrétních zaměstnanců. DPH se jeví jako jedna z nejsložitějších daní ze všech současných. Také zákon upravující DPH, je velmi náročný na zorientování, paragrafy nejsou logicky uspořádány. Navíc je DPH harmonizována ze strany EU a tudíž často novelizována.

Seznam použité literatury

a) Odborná literatura

BERGER, Wolfgang, Caroline KINDL a Marian WAKOUNIG. *Směrnice ES o dani z přidané hodnoty - praktický komentář*. 1. vyd. Praha: VOX, 2010. ISBN 978-80-86324-83-8.

FITŘÍKOVÁ, Dagmar a Lydie MUSILOVÁ. *Průvodce DPH u neziskových organizací 2012*. 1. vyd. Olomouc: ANAG, 2012. ISBN 978-80-7263-684-6.

GALOČÍK, Svatopluk a Oto PAIKERT. *DPH 2014 výklad s příklady*. 10. vyd. Praha: Grada Publishing, 2014. 352 s. ISBN 978-80-247-5118-4.

LÁCHOVÁ, Lenka a Alena VANČUROVÁ. *Daňový systém ČR 2012*. 1. vyd. Praha: VOX, 2012. ISBN 978-80-87480-05-2.

LEDVINKOVÁ, Jana. *Daň z přidané hodnoty 2013 s pedagogickými pomůckami včetně komentářů a grafů*. 6. vyd. Praha: VOX a.s., 2013. 342 s. ISBN 978-80-87480-14-4.

MUSILOVÁ, Lydie a Dagmar FITŘÍKOVÁ. *DPH u územně samosprávných celků a jimi zřízených příspěvkových organizací*. 1. vyd. Karviná: Paris, 2009. 299 s. ISBN 978-80-87173-04-6.

MUSILOVÁ, Lydie a Dagmar FITŘÍKOVÁ. *Praktická aplikace DPH u územních samosprávných celků*. 1. vyd. Karviná: Paris, 2010. 257 s. ISBN 978-80-87173-15-2.

PITNER, Ladislav a Václav BENDA. *Daň z přidané hodnoty s komentářem k 1. 5. 2013*. 8. vyd. Olomouc: ANAG, 2013. ISBN 978-80-7263-812-3.

RYLOVÁ, Z., Z. TUNKROVÁ, Z. KRŮČEK a I. ŠULC. *Daňové zákony v úplném znění k 1.1.2014 s komentářem změn*. 1. vyd. Brno: BizBooks, 2013. ISBN 978-80-265-0152-7.

ŠOBÁŇ, Jaroslav. *DPH u obcí v příkladech*. 2. vyd. Olomouc: ANAG, 2013. 253 S. ISBN 978-80-7263-807-9.

b) Elektronické zdroje a ostatní

Zákon ČNR č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů ze dne 20. listopadu 1992. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 1992, částka 117. Dostupný z: <http://www.zakonyprolidi.cz/cs/1992-586>. ISSN 1211-1244.

Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů ze dne 1. dubna 2004. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2004, částka 78, s. 4946-5010. Dostupný také z: http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=235/2004&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy. ISSN 1211-1244.

Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů ze dne 12. dubna 2000. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2000, částka 38. Dostupný z: <http://www.zakonyprolidi.cz/cs/2000-128>. ISSN 1211-1244.

Zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění pozdějších předpisů ze dne 27. června 2000. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2000, částka 65. Dostupný z: <http://www.zakonyprolidi.cz/cs/2000-250>. ISSN 1211-1244.

Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů ze dne 12. dubna 2000. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2000, částka 38. Dostupný z: <http://www.zakonyprolidi.cz/cs/2000-129>. ISSN 1211-1244.

Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů ze dne 3. února 2012. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2012, částka 33. Dostupný z: <http://www.zakonyprolidi.cz/cs/2012-89>. ISSN 1211-1244.

Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů ze dne 2. října 1991. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 1991, částka 87. Dostupný z: <http://www.zakonyprolidi.cz/cs/1991-455>. ISSN 1211-1244.

Zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů ze dne 13. prosince 1990. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 1990, částka 92. Dostupný z: <http://www.zakonyprolidi.cz/cs/1990-565>. ISSN 1211-1244.

Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů ze dne 26. listopadu 2004. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2004, částka 215. Dostupný z: <http://www.zakonyprolidi.cz/cs/2004-634>. ISSN 1211-1244.

Zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých dalších zákonů ze dne 29. června 2001. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2001, částka 98. Dostupný z: <http://www.zakonyprolidi.cz/cs/2001-256>. ISSN 1211-1244.

Zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů ze dne 23. ledna 1997. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 1997, částka 3. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/cs/1997-13>. ISSN 1211-1244.

Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty. In: *Úřední věstník Evropské unie*. 2006, L 347, s. 1-118. Dostupná také z: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2006:347:0001:0118:CS:PDF>. ISSN 1977-0626.

ČESKÝ STATISTICKÝ ÚŘAD. *Databáze demografických údajů za obce ČR* [online]. ČSÚ [8.3.2014]. Dostupné z: http://www.czso.cz/cz/obce_d/index.htm.

EUROPEAN COMMISSION. *Taxation and Customs Union: Communication on the future of VAT* [online]. EC [15.3.2014]. Dostupné z:
http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/future_vat/index_en.htm

EUROPEAN COMMISSION. *Taxation and Customs Union: Review of existing VAT legislation on public bodies and tax exemptions in the public interest* [online]. EC [15.3.2014]. Dostupné z:
http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/common/consultations/tax/public_bodies/consultation_document_en.pdf

EUROPEAN COMMISSION. *Taxation and Customs Union: VAT and Administrative Cooperation* [online]. EC [15.3.2014]. Dostupné z:
http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/tax_cooperation/mutual_assistance/vat_administrative_regulation/index_en.htm

FINANČNÍ SPRÁVA. *Daně a pojistné: Daňové příjmy rozpočtů krajů a obcí dle zákona o rozpočtovém určení daní* [online]. FS [1.1.2014]. Dostupné z:
<http://www.financnisprava.cz/cs/dane-a-pojistne/kraje-a-obce/danove-prijmy-kraju-a-obci/danove-prijmy-rozpocet-kraju-a-obci-3736>

MĚSTO ODRY. *Organizace a služby* [online]. [2014-04-15]. Dostupné z:
<http://www.odry.cz/organizace-sluzby.asp?p1=34237>

MINISTERSTVO FINANCÍ ČESKÉ REPUBLIKY. *Celostátní registr plátců DPH* [online]. MF [11.1.2008]. Dostupné z:
http://adisreg.mfer.cz/adistc/adis/irs/irep_dph/dphInputForm.faces;jsessionid=54F7E044421BD5692A4E85F808920783.ajp13sql1v

PODNIKATEL. VESECKÝ, Zdeněk. *Změny v DPH matou podnikatele, za posledních 20 let už šestkrát* [online]. ZV [29.1.2013]. Dostupné z:
<http://www.podnikatel.cz/clanky/zmeny-v-dph-matou-podnikatele-za-poslednich-20-let-uz-sestkrat/>

SVAZ MĚST A OBCÍ ČESKÉ REPUBLIKY. *Financování obcí: Změny v oblasti DPH od 1.1.2013* [online]. SMAOČR [11.3.2013]. Dostupné z:
<http://www.smocr.cz/cz/oblasti-cinnosti/financovani-obci/zmeny-v-oblasti-dph-od-1-1-2013.aspx>

MĚSTO ODRY. Městské informační centrum Odry. *Historie* [online]. [2014-03-19]. Dostupné z:
<http://www.odry.cz/historie/ds-13345/p1=34150>

Seznam zkratk

ČR	Česká republika
ČSÚ	Český statistický úřad
DIČ	daňové identifikační číslo
DM	dlouhodobý majetek
DPH	daň z přidané hodnoty
EU	Evropská Unie
PZP	přijaté zdanitelné plnění
UNO	ukazatel nároku na odpočet
ZDPH	Zákon o dani z přidané hodnoty

Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce

Prohlašuji, že

- jsem byla seznámena s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a § 60 – školní dílo;
- beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo nevýdělečně, ke své vnitřní potřebě, bakalářskou práci užít (§ 35 odst. 3);
- souhlasím s tím, bakalářská práce bude v elektronické podobě archivována v Ústřední knihovně VŠB-TUO a jeden výtisk bude uložen u vedoucího bakalářské práce. Souhlasím s tím, že bibliografické údaje o bakalářské práci budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO;
- bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- bylo sjednáno, že užít své dílo, bakalářskou práci, nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

V Ostravě dne 9. 5. 2014

Petra Paťavová

Seznam příloh

Příloha č. 1 – Souhrn údajů z daňových přiznání města Odry za 1. a 2. čtvrtletí roku 2013

Příloha č. 2 – Souhrn údajů z daňových přiznání města Odry za 3. a 4. čtvrtletí roku 2013

Příloha č. 3 – Vybrané rozpočtové příjmy města za rok 2013